1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1977
ΑΘΗΝΑΙ
ΕΤΟΣ 2ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14

ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΠΟΘΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΙΔΡΥΤΗΣ
ΠΑΝ. Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
ΓΕΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗΣ
ΔΕΛΒΙΝΟΥ 39
ΝΕΑ ΚΥΨΕΛΗ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΗΛΕΦ. 8214.452

Απάντηση-διευκρίνηση σωστὴ τοποθέτηση

Στὸ φύλλο τῆς «ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ» τοῦ περασμένου Ἰουνίου δημοσιεύτηκε ἄρθρο μας μὲ τίτλο «ΟΤΑΝ ΔΙΨΑ Η ΑΤΛΗ ΣΟΥ...». Μὲ τὸ ἄρθρο μας αὐτὸ κάναμε μιὰ σύσταση καὶ μιὰ παράκληση στοὺς συμπατριῶτες μας ἐκείνους ποὺ θἄθελαν νὰ κάνουν μιὰ μικρὴ ἢ μεγάλη δωρεὰ σὲ κάποιο ἀπ' τὰ Ἱδρύματά μας. Τοὺς κάναμε τὴ σύσταση νὰ προσέχουν πολύ, ὥστε στὰ δωρητήρια ἔγγραφα, εἴτε δημόσια εἶναι εἴτε ἰδιωτικά, νὰ ἀναγράφεται μὲ σαφήνεια καὶ ἀκρίβεια ἡ ἐπωνυμία τοῦ Ἱδρύματος ἐκείνου ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ λάβει τὴ δωρεά τους, γιὰ νὰ μὴ γεννιοῦνται συγχύσεις καὶ ἀμφισβητήσεις ὡς πρὸς τὸ δωροδόχο Ἵδρυμα.

Δυστυχῶς, τὸ ἄρθρο μας ἐπέσυρε τὰ παράπονα τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματός μας «ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ» ποὺ ἔχει τὴν ἕδρα του στὰ Κύθηρα, ὄχι γιατὶ ἡ σύσταση ποὺ κάναμε στοὺς συμπατριῶτες μας δὲν κρίθηκε σωστή, ἀλλὰ γιατὶ δὲν μνημονεύτηκαν στὸ ἄρθρο μας οἱ ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρει στὸν τόπο μας τὸ Ἵδρυμά μας αὐτό, ἐνῶ μνημονεύτηκαν οἱ ὑπηρεσίες τοῦ ἄλλου Ἱδρύματός μας, τοῦ ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ, ποὺ ἔχει τὴν ἕδρα του στὴν Ἀθήνα καὶ στὸ ὁποῖο ὑπάγεται καὶ τὸ Γηροκομεῖο μας ὁ «ΟΙΚΟΣ ΕΥΓΗΡΙΑΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΣΙΜΑΤΕΙΟΝ».

Δὲν ἀρνιόμαστε τὶς ὑπηρεσίες ποὺ πρόσφερε καὶ προσφέρει στὸ Νησί μας τὸ Τριφύλλειο Νοσοκομεῖο σὰν Ἵδρυμα, οὔτε καὶ εἴχαμε πρόθεση νὰ ἀποσιωπήσουμε τὶς ὑπηρεσίες αὐτὲς καὶ λυπόμαστε εἰλικρινὰ γι' αὐτὴ τὴν παρεξήγηση. Σκοπὸς ὅμως τοῦ ἄρθρου μας, ὅπως γίνεται ὁλοφάνερο ἀπ' τὸ διάβασμά του, δὲν ἦταν ὁ ἔπαινος ἢ ὁ ψόγος. Σκοπός μας ἦταν νὰ κάνουμε τὴν παραπάνω ἀπαραίτητη σύσταση στοὺς ἀγαπητούς μας συμπατριῶτες καὶ νὰ τοὺς ποῦμε ἀκόμη ποιο ἀπὸ τὰ Ἱδρύματά μας ἔχει πιὸ μεγάλη ἀνάγκη ἀπὸ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση γιὰ νὰ μπορέσει νὰ συνεχίσει τὸ φιλάνθρωπο ἔργο του.

Καὶ γνωρίζουν πολὺ καλὰ οἱ συμπατριῶτες μας ὅτι τὸ Ἵδρυμά μας ἐκεῖνο ποὺ εἶχε καὶ ἔχει τὶς μεγαλύτερες ἀνάγκες καὶ ἀντιμετωπίζει καθημερινὰ πολλὲς δυσκολίες στὶς προσπάθειές του, εἶναι τὸ Ἵδρυμα τῶν Ἀθηνῶν, τὸ «ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» καὶ τὸ Γηροκομεῖον μας «ΟΙΚΟΣ ΕΥΓΗΡΙΑΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΣΙΜΑΤΕΙΟΝ».

Αὐτὸ τὸ γνωρίζουν καλὰ καὶ οἱ κατὰ πάντα ἀξιότιμοι καὶ ἀγαπητοί μας κ.κ. Σύμβουλοι τοῦ Ἱδρύματος τῶν Κυθήρων, ὅπως γνωρίζουν ἐπίσης ὅτι τὸ Ἵδρυμα τῶν Ἀθηνῶν, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς μικροδαπάνες ἐκεῖνες ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἐπιστολή τους ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ φύλλο τῆς «ΦΩΝΗΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» τοῦ περασμένου Ἰουνίου, ἀντικρύζει καὶ ἄλλες πολὺ σοβαρότερες. Συμμετέχει στὶς δαπάνες ἀποστολῆς γιατρῶν διαφόρων εἰδικοτήτων στὸ Νοσοκομεῖο μας στὸν Ποταμό, ἐνισχύει πολλὰ ἄλλα φιλανθρωπικὰ καὶ κοινῆς ὠφελείας ἔργα στὸν τόπο μας (ἀσφαλτόστρωση δρόμων, ἐνίσχυση ἀεροδρομίου καὶ Ναυτικοῦ Ὁμίλου Κυθήρων, ἀξιοποίηση σπηλαίου Μυλοποτάμου καὶ πολλὰ ἄλλα) καὶ φέρει, αὐτὸ μόνο, ὅλο τὸ βάρος τῆς δαπάνης συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Γηροκομείου μας, ποὺ φθάνει τὸ 1.200.000 — 1.500.000 δραχμὲς τὸ ἔτος.

Ἀντίθετα, τὸ Ἵδρυμα τῶν Κυθήρων (Τριφύλλειον Νοσοκομεῖον) διαπιστώνουμε μὲ πολλὴ χαρὰ μας ὅτι, ὄχι μόνο δὲν ἀντιμετωπίζει καμμία οἰκονομικὴ δυσκολία, ἀλλὰ τοῦ ἐπιτρέπουν τὰ ἔσοδά του καὶ λογιστικὴ ὑπηρεσία νὰ ἔχει καὶ μόνιμο νομικὸ σύμβουλο (μὴ Κυθήριο Δικηγόρο) καλὰ ἀμειβόμενο νὰ διατηρεῖ.

Ἂν μάλιστα οἱ πληροφορίες μας συμφωνοῦν μὲ τὴν ἀλήθεια — πρᾶγμα ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ τὸ βεβαιώσουμε καὶ δυσκολευόμαστε νὰ τὸ πιστέψουμε — τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος λαμβάνουν ἀποζημίωση γιὰ τὴ συμμετοχή τους στὶς συνεδριάσεις.

Αὐτὸ ποὺ γράφτηκε, ὅτι ἡ παράλειψη νὰ μνημονευτοῦν στὸ ἄρθρο μας οἱ ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρει τὸ Ἵδρυμα τῶν Κυθήρων «Τριφύλλειον Νοσοκομεῖον» θίγει τὴ μνήμη τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου ἀειμνήστου Νικ. Τριφύλλη, εἶναι τὸ λιγότερο ἀδικαιολόγητο καὶ ἄστοχο, γιατὶ καὶ τὸ ἀδελφὸ Ἵδρυμα τῶν Ἀθηνῶν τοῦ ὁποίου οἱ ὑπηρεσίες κατὰ τοὺς ἐπιστολογράφους μνημονεύτηκαν τόσο ἔντονα στὸ ἄρθρο μας, τὸ ὄνομα τοῦ Μεγάλου μας Εὐεργέτου φέρει «ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» καὶ τὴν μνήμην ΕΚΕΙΝΟΥ τιμᾶ.

Κ.Π.Α.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΘΕΟΔ. Δ. ΛΟΥΡΑΝΤΟΥ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 7 — ΤΗΛ. 4126.551
ΑΘΗΝΑΙ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ 12 — ΤΗΛ. 3243.423

Η ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΚΥΘΗΡΩΝ

Τοῦ δικηγόρου ΓΡΗΓΟΡΗ ΛΑΜΠΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Σὲ παλιότερη μελέτη μου ποὺ δημοσιεύτηκε στὸν Κυθηραϊκὸ Τύπο τὸ 1966 ἀνάλυσα τὸ ἰδιόμορφο ἰδιοκτησιακὸ καθεστὼς ποὺ ἰσχύει στὰ Ἰόνια Νησιὰ καί, φυσικά, καὶ στὰ Κύθηρα, ἀναφορικὰ μὲ τὰ δημόσια κτήματα καὶ τὶς χέρσες ἢ δασικὲς χαρακτηριζόμενες ἀπὸ τὸ Νέμο ἐκτάσεις.

Ἐπειδὴ ἀρκετὴ σύγχυση φαίνεται νὰ ἐπικρατεῖ ἀκόμα γύρω ἀπὸ τὸ θέμα αὐτό, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπίμονη προσπάθεια τῶν ἁρμόδιων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας νὰ θεωρεῖ κάθε δασικὴ ἔκταση ὡς ἔκταση ποὺ ἀνήκει στὸ Δημόσιο καὶ ἐπειδὴ τὸ θέμα ἔχει ἰδιαίτερη σημασία γιὰ τὸ νησί μας, σὲ μιὰ σύντομη ἀνάλυση ποὺ ἀκολουθεῖ, θὰ προσπαθήσω νὰ ξεκαθαρίσω μερικὰ ζητήματα, τονίζοντας ἰδιαίτερα τὸ ρόλο ποὺ καλοῦνται νὰ διαδραματίσουν ἀλλὰ καὶ τὶς εὐθύνες ποὺ ἐπωμίζονται οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς «Ἐγχωρίου Περιουσίας» γιὰ τὴν προστασία τῶν παραπάνω κτημάτων, ποὺ ἀνήκουν στὸν Κυθηραϊκὸ λαό, γεγονὸς ποὺ δὲν ξέρω ἂν ἔχει γίνει συνείδηση στὸ βαθμὸ ποὺ πρέπει, μιᾶς καὶ μέχρι τώρα δὲν ὑπῆρξε ἀπὸ μέρους τους ὀργανωμένη ἀντίδραση, ἀλλὰ περιστασιακὴ μεμονωμένη ἀντιμετώπιση τῶν παρανόμων πράξεων τοῦ ἁρμόδιου Ὑπουργείου, ποὺ μὲ τὴν εὐχή τοῦ ἀείμνηστου τέως Μητροπολίτη Κυθήρων καὶ τὴν αὐθαίρετη ἀπόφαση τοῦ χουντικοῦ ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐξακολουθεῖ νὰ παρανομεῖ σὲ βάρος τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ. Οἱ πρόσφατες ὀρθὲς ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδικείου Κυθήρων, δικαιώσανε πρὸς τὸ παρὸν τὸν ἀγώνα ποὺ ξεκινήσαμε τὸ 1966 καὶ δίνεται ἡ εὐκαιρία ἔστω καὶ σήμερα, νὰ διεκδικήσωμε αὐτὸ ποὺ ἀνήκει στὸν Κυθηραϊκὸ λαὸ καὶ ν' ἀξιώσουμε τὸ σεβασμὸ τῶν δικαιωμάτων μας ἀπὸ τὶς αὐταρχικὲς παρεμβάσεις τῶν ἁρμόδιων ὑπηρεσιῶν.

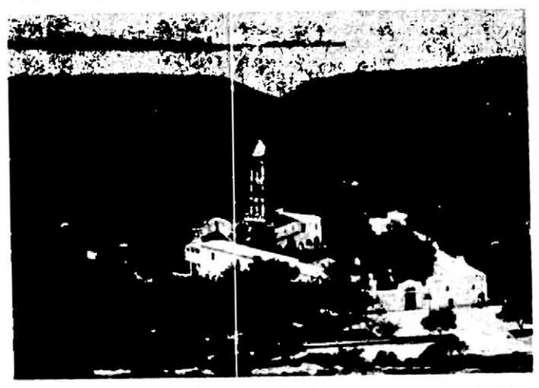

Ἐπὶ τέλους, κάποτε θὰ πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε σὰν Κράτος πὼς δὲν μπορεῖ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ νὰ ἐκθειάζωμε τὸ θεσμὸ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης, σὰν τὸ θεμέλιο τῆς Δημοκρατίας, κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ καταδικάζωμε τοὺς Δήμους καὶ τὶς Κοινότητες σὲ μαρασμό, στερώντας τους ὄχι μονάχα ἐκεῖνα ποὺ πρέπει νὰ τοὺς δίνωμε γιὰ νὰ ἐκπληρώσουν τὸν προορισμό τους, ἀλλὰ κι' αὐτὰ ποὺ εἶναι δικά τους. Μ' αὐτὴ τὴν ἔννοια, ὁ ἀγώνας γιὰ τὴ διατήρηση τῆς ἐγχώριας περιουσίας Κυθήρων, γίνεται ἀγώνας γιὰ τὴν ἴδια τὴν οἰκονομικὴ ὑπόσταση τοῦ νησιοῦ μας, ποὺ θὰ μποροῦσε, σὲ κάποιο μέτρο, μὲ τὴ σωστὴ ἀξιοποίηση τῶν ἐκτάσεων ποὺ τοῦ ἀνήκουν, νὰ δημιουργήσει ἕνα πρόσθετο πόρο γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τῶν Κοινοτήτων, ὄχι βέβαια γιὰ νὰ λύσει τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα τῆς ἐπαρχίας, ποὺ εἶναι γενικότερο πρόβλημα καὶ χρειάζεται βαθιὲς διαρθρωτικὲς ἀλλαγὲς τῆς οἰκονομίας της, ἀδύνατες μὲ τὴν παροῦσα κατάσταση, ἀλλὰ νὰ βοηθήσει τοὐλάχιστο στὰ πλαίσια τοῦ ἐφικτοῦ, στὴν ἀνάσχεση τοῦ κλίματος τοῦ μαρασμοῦ καὶ τῆς φυγῆς, ποὺ τὴν χαρακτηρίζουν. Ἐξ ἄλλου, δὲν εἶναι μικρότερη ἡ σημασία ποὺ ἔχει αὐτὸς ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν αὐτοτέλεια τῆς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης καὶ δείχνει τὸ βαθμὸ τῆς δημοκρατικῆς συνειδητότητας γιὰ τὴν ἀξία τοῦ θεσμοῦ, ποὺ βοηθᾶ στὴ δημιουργία ὑπεύθυνων, ἐλεύθερα σκεπτόμενων πολιτῶν.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν παραπάνω εἰσαγωγή, μιὰ σύντομη ἀναδρομὴ στὴν ἱστορικὴ πορεία τῶν νησιῶν τοῦ Ἰονίου, ποὺ γνώρισαν ποικιλώνυμους κατακτητές, ἀλλὰ εἶχαν τὴν τύχη ν' ἀπαλλαγοῦν τῆς τουρκικῆς κατοχῆς, δίνει τὴν ἐξήγηση τῆς διάφορης ρύθμισης τῶν περιουσιακῶν δικαιωμάτων, ἂν ληφθεῖ ὑπ' ὄψη τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Τουρκικὸς Νόμος (Νόμος περὶ γαιῶν τῆς 7ης Ραμαζὰν 1274/1856), δὲν ἀναγνωρίζει, παρὰ κατ' ἐξαίρεση, δικαίωμα κυριότητας, ἰδιαίτερα γιὰ τὰ ἀγροτικὰ ἐν γένει κτήματα, δάση, βοσκὲς κλπ., ποὺ ὅλα ἀνῆκαν στὸ Δημόσιο, τὸ ὁποῖο μποροῦσε νὰ παραχωρήσει περιορισμένο δικαίωμα ἐπικαρπίας (χάκι τεσσαρούφ), μὲ τὸ λεγόμενο ταπί, ποὺ ἔφερε τὸ σουλτανικὸ τουγρά. Ἔτσι, μετὰ τὸν ἀγώνα τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τὶς σχετικὲς συνθῆκες μεταξὺ Ἑλλάδας καὶ Τουρκίας, τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο διεδέχθη τὸ Τουρκικὸ στὰ κυριαρχικά του δικαιώματα καὶ ἔτσι δημιουργήθηκε ἡ περιουσία τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου στὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα. Τέτοιους τίτλους κυριότητας δὲν ἀπόκτησε ὅμως τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο στὰ Ἑπτάνησα, στὰ ὁποῖα ὑπῆρχε πάντοτε σεβασμὸς τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, εἴτε ὑπὸ τὸ ἐμποροκρατικὸ σύστημα τῆς Ἐνετικῆς κυριαρχίας, τῆς ὀλιγόχρονης Γαλλικῆς καὶ Ρωσοτουρκικῆς στὴ συνέχεια κυριαρχίας ἢ τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας, ὕστερα ἀπὸ τὴ συνθήκη τοῦ Παρισιοῦ τοῦ 1815, «περὶ ἀνακηρύξεως τῶν Ἰονίων Νήσων ὡς ἐλευθέρου καὶ ἀνεξαρτήτου Κράτους, καλουμένου Ἡνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων».

Μὲ τὸ ἄρθρο 5 τῆς συνθήκης αὐτῆς, μόνο τὰ ὀχυρώματα τῶν νησιῶν περιήλθανε στὴν Ἀγγλία, ποὺ ἀνάλαβε τὴν ὑποχρέωση νὰ τὰ διατηρεῖ μὲ δικές της φρουρές.

Στὶς 26 Αὐγούστου 1817, ἐπικυρώθηκε ἀπὸ τὸν βασιλιὰ τῆς Ἀγγλίας τὸ σύνταγμα, ποὺ ρύθμιζε τὴ διάρθρωση τοῦ νέου ὁμοσπονδιακοῦ κράτους τῶν νησιῶν τοῦ Ἰονίου. Τὸ Σύνταγμα τοῦτο προέβλεπε (Κεφάλαιο 4), παράλληλα πρὸς τὴ γενικὴ κυβέρνηση τῶν Ἰόνιων νησιῶν, τοπική, ἰδιαίτερη διοίκηση γιὰ κάθε νησί, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἔπαρχο καὶ δικαίωμα τοῦ λόρδου ἁρμοστὴ νὰ διορίζει τοποτηρητὴ γιὰ κάθε νησί. Μὲ τὸ ἄρθρο 9 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1817, καθορίστηκαν τὰ καθήκοντα τῆς ἐπαρχιακῆς διαχείρισης κάθε νησιοῦ καὶ περιῆλθαν στὴν ἐξουσία αὐτῆς τῆς τοπικῆς διαχείρισης, οἱ ἁρμοδιότητες γιὰ τὴ γεωργία, βιομηχανία, ἐμπόριο, ναυτιλία, ἐκπαίδευση, θρησκεία κλπ. Οἱ ἁρμοδιότητες τῆς παραπάνω συνταγματικὰ κατοχυρωμένης τοπικῆς διαχείρισης, εἶναι τόσο πλατειές, ὥστε κάθε νησὶ εἶχε πλήρη αὐτοδιοίκηση, μὲ τὴν καθιέρωση ἑνὸς συστήματος ἀποκέντρωσης, ποὺ δημιουργοῦσε οὐσιαστικὰ ξεχωριστὴ αὐτοτελὴ κοινωνία, ἰδιαίτερο ὁμόσπονδο κράτος, κάτω ἀπὸ τὴν ἐποπτεία τῆς κεντρικῆς κυβέρνησης τῶν Ἰόνιων νησιῶν.

Ἀπὸ τὸ 1834, μὲ τὴν ΚΣΤ πράξη τῆς Ε' Γερουσίας τοῦ Ἑνωμένου Κράτους τῶν Ἰόνιων νησιῶν, ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (GAZZETA UFFIZIALE), «πρὸν τὸν σκοπὸν νὰ καθυποβληθῆ εἰς πεῖραν σύστημα ἐπιχωρίου οἰκονομίας καὶ νὰ καθοριστοῦν τὰ ἔσοδα τοῦ ἐπιχωρίου ταμείου», ἀναγνωρίστηκε ἡ ἀρχὴ τῆς κτητικῆς ἱκανότητας τῶν τοπικῶν κυβερνήσεων, στὶς ὁποῖες περιῆλθαν ὅλα τὰ ἀστικὰ ἢ ἀγροτικὰ ἀκίνητα καὶ τὰ δάση, ποὺ δὲν ἀποτελοῦσαν ἰδιωτικὴ περιουσία.

Τὸ παραπάνω καθεστὼς διευκρινίστηκε καὶ κατοχυρώθηκε μὲ τὴ 10 πράξη τῆς Η' Γερουσίας τοῦ 1845, ποὺ ὥρισε λεπτομερέστερα τὶς προσόδους τοῦ «ἐπιχωρίου ταμείου», στὶς ὁποῖες περιέλαβε τὰ ἐνοίκια καὶ τὰ εἰσοδήματα ἀπὸ ἀστικὰ καὶ ἀγροτικὰ ἀκίνητα, ποὺ καθώρισε ὅτι ἀνήκουν στὸ Δημόσιο κάθε νησιοῦ. Ἀξιοσημείωτη εἶναι ἡ ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου Δικαιοσύνης τοῦ Ἰονίου κράτους, δηλαδὴ τοῦ ἀνώτατου Δικαστηρίου τῆς ἐποχῆς, τὸ 12 Μαρτίου 1863, ἡ ὁποία σὲ διαφορὰ μεταξὺ τῆς Κεντρικῆς Κυβέρνησης καὶ τῆς ἐγχώριας περιουσίας Κερκύρας, ἀποφάσισε ὅτι καὶ τὰ κρατικὰ ἀκόμα ἀκίνητα ποὺ χρησιμοποιοῦσε ἡ Κεντρικὴ Κυβέρνηση, ἀνῆκαν στὴν ἐγχώρια περιουσία καὶ ὄχι στὴν Κεντρικὴ Κυβέρνηση.

Μὲ τὴ συνθήκη τοῦ Λονδίνου τοῦ 1864, ἔγινε ἡ προσάρτηση τῶν ἑπτὰ νησιῶν στὴν Ἑλλάδα καὶ μὲ τὸ Νόμο ΡΝ)1866, ἐπεχτάθηκε ἡ Ἑλληνικὴ Νομοθεσία στὰ Ἑπτάνησα. Μὲ τὸ ἄρθρο 10 ὅμως τοῦ παραπάνω Νόμου, διατηρήθηκαν ἰσχυρὲς οἱ διατάξεις «περὶ ἐπιχωρίων προσόδων» καὶ μὲ τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12, καθωρίστηκε ἡ διοίκηση τῆς «Ἐγχωρίου Περιουσίας» κάθε νησιοῦ, ἡ ὁποία ἀνατέθηκε σὲ ἐκπροσώπους τῶν νησιῶν. Μὲ μεταγενέστερες διατάξεις ἡ «ἐγχώριος περιουσία» γιὰ μερικὰ νησιὰ μοιράστηκε στὶς Κοινότητες ἢ δόθηκε σὲ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα. Διατηρήθηκε ὅμως στὰ Κύθηρα, ὅπου μὲ τὸ Νόμο 2355)1920 καθωρίστηκε ὅτι διοικεῖται ἀπὸ ἐπιτροπὴ προεδρευόμενη ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκη Κυθήρων καὶ τέσσερα μέλη, δύο ἀπὸ τὸν πρώην Δῆμο Κυθήρων καὶ δύο ἀπὸ τὸν πρώην Δῆμο Ποταμίων, ἐκλεγόμενα κάθε τριετία ἀπὸ τὶς Κοινότητες. Ὁ Νόμος 514)1943 ἀντικατέστησε στὴν προεδρία τῆς Ἐπιτροπῆς τὸν Εἰρηνοδίκη ἀπὸ τὸν ἑκάστοτε Μητροπολίτη Κυθήρων.

Ἔτσι, εἶναι ἀναμφισβήτητο, πὼς γιὰ τὰ Κύθηρα, ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενο τὸ ἰδιαίτερο νομικὸ καθεστὼς τῶν δημόσιων κτημάτων, ὅπως διαμορφώθηκε ἀπὸ τὶς πράξεις «περὶ ἐγχωρίων προσόδων» τῆς Ε' Γερουσίας τοῦ 1834 καὶ τῆς Η' Γερουσίας τοῦ 1845 καὶ ἀναγνωρίστηκε καὶ διατηρήθηκε μὲ τὸ Νόμο ΡΝ)1866. Φορέας τοῦ δικαιώματος κυριότητας ἄρα γιὰ κάθε ἔκταση ποὺ δὲν εἶναι ἰδιωτική, εἶναι ἡ «ἐγχώριος περιουσία Κυθήρων», ποὺ ἐκπροσωπεῖ τὸ σύνολο τῶν Κοινοτήτων τοῦ νησιοῦ καὶ καμμιὰ ὑπουργικὴ ἀπόφαση δὲν μπορεῖ νὰ στερήσει τὶς Κοινότητές μας τῶν παραπάνω δικαιωμάτων τους. Τὸ Δημόσιο ἂν ἐπιθυμεῖ, ἂς κάνει ἀπαλλοτρίωση. Δὲν μπορεῖ ὅμως ν' αὐθαιρετεῖ. Καὶ χρέος τῆς Ἐπιτροπῆς «ἐγχωρίου περιουσίας» καὶ τῶν Κοινοτήτων, εἶναι νὰ προστατέψουν τὰ δικαιώματά τους στὴν περιουσία ποὺ τοὺς ἀνήκει. Ἤδη τὸ Εἰρηνοδικεῖο Κυθήρων, μὲ τὶς ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 3)1977 ἀποφάσεις του, ἀναγνώρισε τὸ δίκαιο τοῦ ἀγῶνα ποὺ ξεκινήσαμε τὸ 1966 μεμονωμένα. Ἤρθε ἡ ὥρα τῆς συλλογικῆς ἀντιμετώπισης τοῦ θέματος. Κανεὶς δὲν ἀρνιέται τὴν ἀξία τῆς ἀναδάσωσης τῶν χέρσων ἐκτάσεων. Ὄχι ὅμως μὲ αὐθαίρετη εἰσβολὴ τῶν ἁρμόδιων ὑπηρεσιῶν στὰ κοινοτικὰ κτήματα ποὺ προσφέρονται γιὰ τὸν παραπάνω λόγο, ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ συνεννόηση μὲ τὴν Ἐπιτροπὴ «ἐγχωρίου περιουσίας» καὶ τοὺς κοινοτάρχες μας.

Μὲ τὴν εὐκαιρία, θὰ ἤθελα νὰ ξεκαθαριστεῖ ἕνα ἰδιαίτερο θέμα, στὸ ὁποῖο ἐπίσης ἐπικρατεῖ ἀρκετὴ σύγχυση γύρω ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῆς «ἐγχωρίου περιουσίας». Εἶναι τὸ θέμα τῶν προσόδων τῶν Μοναστηριῶν μας καὶ ἰδιαίτερα τῆς Μονῆς Μυρτιδίων.

Μὲ τὶς παραπάνω πράξεις τῆς Ε' καὶ Η' Γερουσίας, στὰ ἔσοδα τοῦ «ἐγχωρίου ταμείου» περιληφθήκανε καὶ τὰ εἰσοδήματα τῶν Μονῶν. Μὲ τὴν ΣΤ' πράξη τῆς Ζ' Γερουσίας τοῦ 1844, ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ ὑπ' ἀριθ. 24)1844 φύλλο τῆς GAZZETTA UFFIZIALE DEGLI STATI UNITI DELLE ISOLE IONIE, ὁρίστηκε ὁ τρόπος διαχείρισης τῶν ἐπιχώριων προσόδων καὶ προβλέφτηκε ὅτι εἰδικὰ «αἱ ἐκκλησιαστικαὶ πρόσοδοι τὴν διαχείρισιν τῶν ὁποίων ἐπὶ τοῦ νῦν ἔχει ἡ κυβέρνησις, ἐκκαθαριζόμεναι ἀπὸ τὰ ἐκκλησιαστικὰ βάρη, χρησιμεύουν ἐφεξῆς ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν».

Σήμερα ἡ ἐκπαίδευση εἶναι θέμα τοῦ Κράτους. Οἱ πρόσοδοι ὅμως τῆς Μονῆς Μυρτιδίων δὲν παύουν νὰ εἶναι πρόσοδοι ποὺ περιέρχονται στὴν «ἐγχώριο περιουσία» κι' ἀνήκουνε, σὲ τελευταία ἀνάλυση, στὶς Κοινότητες. Πέρα ἀπὸ τὴ συντήρηση τοῦ Μοναστηριοῦ καὶ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ὁποιουδήποτε ἀναγκαίου ἔργου, ποὺ κάθε Κυθήριος, εὐλαβούμενος τὸ ἱερό μας προσκύνημα θὰ εἶναι σύμφωνος νὰ πραγματοποιηθεῖ, τὸ τυχὸν περίσσευμα ποὺ ἀνήκει στὶς Κοινότητες, θὰ μποροῦσε νὰ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ τὶς εὐρύτερες ἀνάγκες τοῦ νησιοῦ. Αὐτὸ θὰ ἦταν σύμφωνο ὄχι μόνο μὲ τὴν ἱστορικὴ παράδοση καὶ τὴν ὑφιστάμενη νομοθεσία, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ εὐρύτερο πνεῦμα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴ μοῖρα του σ' αὐτὸν τὸν χειμαζόμενο τόπο μας.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΡΑΔΥΑ ΣΤΟ "KYTHIRA HOUSE" ΤΟΥ ΣΥΔΝΕΥ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Τὸ Σαββατόβραδο τῆς 30ῆς Ἰουλίου, στὸν Κυθηραϊκὸ Οἶκο τοῦ Σύδνεϋ, ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης σὲ στενὴ συνεργασία μὲ τὴν Ἐρανικὴ Ἐπιτροπὴ μᾶς χάρισαν μιὰ πρωτότυπη Κυθηραϊκὴ βραδυά, ποὺ κατέληξε σὲ ὄμορφη διασκέδαση ὅλων τῶν μελῶν κάθε οἰκογένειας.

Ἡ αἴθουσα τοῦ τρίτου ὀρόφου εἶχε μετατραπεῖ σὲ αἴθουσα κινηματογράφου γιὰ τὰ παιδιὰ 4—12 ἐτῶν.

Ὁ δεύτερος ὄροφος, μὲ μουσική, εἶχε διατεθεῖ γιὰ χοροὺς κατάλληλους γιὰ τοὺς νέους μας (χόρεψαν ὅμως καὶ μερικοὶ ὄχι καὶ τόσο... νέοι).

Ἡ αἴθουσα τοῦ πρώτου ὀρόφου, ἐφοδιασμένη μὲ μεζέδες, μπύρες καὶ ἀφθονία κρασιῶν, ἦταν στὴ διάθεση τῶν μεγάλων.

Οἱ Κυθήριοι ἐξακολουθοῦν νὰ ὑποστηρίζουν μὲ τὴν παροῦσία τους ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς Ἀδελφότητάς μας. Ἔτσι, καὶ αὐτὸ τὸ βράδυ ἦλθαν πολλοὶ Κυθήριοι καὶ ὅλοι μαζὶ νοιώσαμε, πρὸς στιγμήν, ὅτι βρισκόμαστε πίσω στὸ νησί μας, σ' ἕνα σπίτι καὶ μιὰ ἀτμόσφαιρα καθαρὰ Κυθηραϊκή...

Στὴν ἀνωτέρω φωτογραφία διακρίνονται οἱ κ. κ.: Ν. Μαρσέλος, Ἐμμ. Μπαβέας, Κ. Μπαβέας (τσέκ), Α. Νοταρᾶς (πίσω), Κ. Φατσέας, Μ. Γ. Κ. (λαμβάνουν τὸ τσέκ), Ν. Κασιμάτης, Π. Κοροναῖος, Ν. Οἰκονόμος καὶ Γ. Ψαλτης.

Κατὰ τὸ τέλος τῆς βραδυᾶς οἱ ἀλτρουϊστὲς ἀδελφοὶ Ἐμμανουὴλ καὶ Κωνσταντῖνος Μπαβέας, προσέφεραν ὡς πρώτη εἰσφορὰ ἕνα τσὲκ 500 δολλαρίων στὴν Ἐρανικὴ Ἐπιτροπή. Ὁ Κωνσταντῖνος Μπαβέας μὲ τὸν πατριωτισμό, τὸν ἀνθρωπισμὸ καὶ τὴν γενναιοδωρία του, τόσο γνωστὴ σ' ὅλους μας, εἶπε:

«Τόσο ἐγώ, ὅσο καὶ ὁ ἀδελφός μου εἴμεθα ὑπερήφανοι γιὰ τὴν Κυθηραϊκή μας καταγωγὴ καὶ πάντοτε διακαὴς πόθος καὶ καημός μας ἦταν νὰ ἀποκτήσωμε τὸ δικό μας Τσιριγώτικο Σπίτι στὸ Σύδνεϋ».

Ὁ Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης εὐχαριστώντας τοὺς ἀδελφοὺς Μπαβέα, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μετὰ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

— Χαρ. Π. Παυλάκης, διδάσκαλος, καὶ Χρυσούλα Γ. Καλλίνικου, στὰ Φράτσια.

Παναγιώτης Κομηνὸς καὶ Μαρία Κατσούλη, στὰ Λογοθετιάνικα.

— Ὁ Νίκος Κασιμάτης διδάσκαλος, καὶ ἡ Εὐαγγελία Κατσανεβάκη στὸ Λιβάδι τελέσανε τοὺς γάμους τους. Κουμπάρος ὁ Γεώργιος Ἀθ. Χάρος.

Ἡ «Παγκυθηραϊκὴ» συγχαίρει καὶ εὔχεται καὶ στὰ τρία νέα ζευγάρια κάθε εὐτυχία.

Στὸ Μυλοπόταμο, στὶς 21. 8.1977, ἔγινε ὁ γάμος τοῦ φίλου κ. Ἀνδρέα Ποτήρη μὲ τὴ δεσποινίδα Καλλιόπη Στρατηγοῦ. Τὸ μυστήριο τελέσανε οἱ δύο Μυλοποταμίτες αἰδεσ. ἐφημέριοι Ἁγίου Χαραλάμπους καὶ Ἰλαριωτίσσης.

Δέκα χρόνια εἶχε νὰ εὐλογήσει γάμο στὸ Μυλοπόταμο ὁ παπα - Μανώλης. Κουμπάρα ἦταν ἡ δεσποινίδα Δήμητρα Ἰ. Πατακάκη, κόρη τῆς ἀδελφῆς τῆς νύφης, ποὺ ἦρθε γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σκοπὸ ἀπὸ τὴν Ἀμερική. Τὴν ἀκούσαμε καὶ τὴν καμαρώσαμε νὰ προσφωνεῖ τὸ ζεύγος τῶν θείων της καὶ τοὺς 350 προσκαλεσμένους, ἐκεῖ στὴν ὄμορφη πλατεῖα τοῦ Ἁγ. Σώστη μὲ αὐτὰ τὰ λόγια:

Ἀγαπητοί μας,

Σήμερα βρισκόμαστε ἐδῶ ὅλοι μαζὶ γιὰ νὰ συμμεριστοῦμε στὴν εὐτυχία τοῦ ζευγαριοῦ καὶ γιὰ νὰ τοὺς εὐχηθοῦμε κάθε χαρὰ καὶ εὐημερία γιὰ ὅλη τὴν μελλοντικὴ ζωή τους.

Θὰ ἤθελα νὰ πῶ δυὸ λόγια γιὰ τὸν καθένα ἀπὸ τοὺς νεόνυμφους. Εἶναι ἐξαιρετικὰ εὐχάριστο, ὅτι καὶ οἱ δυὸ γεννηθήκανε καὶ μεγαλώσανε σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ ὄμορφο χωριό, στὸ Μυλοπόταμο, γνωρίσανε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, πρᾶγμα ποὺ ἀποτελεῖ μιὰ βασικὴ ἐγγύηση ἁρμονικῆς συμβίωσης.

Τόσο ἡ θεία μου Καλλιόπη, ἡ νύφη μας, ὅσο καὶ ὁ καινούργιος θεῖος μου, Ἀνδρέας, προέρχονται ἀπὸ πολὺ καλὲς οἰκογένειες, ποὺ χαρακτηρίζονται καὶ διακρίνονται γιὰ τὶς χριστιανικές τους ἀρχές. Δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ποὺ ἡ οἰκογένεια τῆς νύφης ἔζησε ἕνα σοβαρὸ δρᾶμα, ποὺ κατάληξε στὸ θάνατο τῆς ἀγαπημένης γιαγιᾶς μου. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ εὐχή της γιὰ τὶς θυσίες ποὺ ἔκαμε ἡ θεία Καλλιόπη σχετίζονται μὲ τὸν εὐτυχισμένο τοῦτο γάμο καὶ μὲ τὴ χαρὰ ποὺ δοκιμάζομε σήμερα ὅλοι μαζί. Γιατὶ εἶναισπάνιο στὴ σημερινὴ ἐποχὴ μιὰ κοπέλλα νὰ δείξει τόση ἀφοσίωση καὶ αὐτοθυσία στὴν προσπάθειά της νὰ ἀπαλύνει τὸν πόνο ἄρρωστης μητέρας...

Ἀλλὰ μήπως καὶ ὁ θεῖος Ἀνδρέας δὲν ἔκαμε κάτι παρόμοιο γιὰ τὴ δική του μητέρα; Κι' ἔτσι, τὸν βοήθησε κι' αὐτὸν ἡ εὐχὴ τῆς μάνας του. Παρ' ὅλο ποὺ οἱ ἀδελφές τῆς θείας μου βρίσκονται στὴ μακρυνὴ Ἀμερικὴ καὶ στὴν Αὐστραλία, ὅμως σήμερα ἡ σκέψη τους εἶναι κοντά μας καὶ νοιώθουν τὴ δική μας χαρά. Ὁ δικός μου σκοπὸς ποὺ ἦρθα στὴν Ἑλλάδα μας ἦταν νὰ κρατήσω συντροφιὰ στὶς δύσκολες ὧρες τοῦ πόνου της γιὰ τὴ γιαγιά μας καὶ αἰσθάνομαι μεγάλη ἱκανοποίηση καὶ χαρά, ποὺ μοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία, νὰ τὴν δῶ χαρούμενη κι' εὐτυχισμένη, ὅπως τῆς ἀξίζει.

Τελειώνοντας, εὔχομαι ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου στὸ ζεῦγος δίο εὐτυχισμένο καὶ ἀνθόσπαρτο καὶ σᾶς προσκαλῶ νὰ πιοῦμε, ὅλοι μαζί, στὴν ὑγεία καὶ εὐτυχία τοῦ θείου Ἀνδρέα καὶ τῆς θείας Καλλιόπης. Νὰ ζήσετε εὐτυχισμένοι.

Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους τους ἰατρὸν κ. Γεώργιον Ζαχαρίου Πετρόχειλον μετὰ τῆς δεσποινίδος Ρένας Οἰκονόμου, εὐχόμεθα πᾶσαν οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν.

Οἰκογένεια
Α. Π. ΒΛΑΝΤΗΣ

Ὁ Κώστας Θύμης καὶ ἡ Κούλα Κυριάκη, κόρη τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβούλου Ἀττικῆς ταξιάρχου κ. Δ. Κυριάκη, παντρεύτηκαν στὶς 21.8.1977, στὶς 9 τὸ βράδυ, στὴν ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΑΠΑΓΟΥ. Συγχαρητήρια.

Π.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εἰς τοὺς μνηστευθέντας κ. Κωνσταντῖνον Θ. Ἀνδρόνικον μετὰ τῆς δεσποινίδος Βρεττούλας Ζαχαρίου Παναρέτου ἐξ Αὐστραλίας, θερμότατα συγχαρητήρια, εὐχόμενοι καὶ ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Οἰκογένεια
Α. Π. ΒΛΑΝΤΗΣ

ΒΑΠΤΙΣΙΑ

Ἡ κυρία Στ. Εὐαγ. Λουράντου στὶς 17.9.1977 στὸν ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟ Πιτσινιανίκων, ἐβάπτισε τὸ κοριτσάκι τοῦ Γιώργου καὶ τῆς Ἰωάννας Κασιμάτη καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα Ἑλένη. Τὸ μυστήριο ποὺ ἐτέλεσαν ὁ σ. Μητροπολίτης κ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ μὲ τὸν ἐφημέριο αἰδεσ. Γ. Λουράντο παρακολούθησαν 160 προσκαλεσμένοι. Πλουσιώτατο δεῖπνο, χορὸς καὶ διασκέδαση δόθηκε στὸ ΠΕΥΚΑΚΙ τοῦ Γιάννη Λουράντου.

— Ἡ κυρία Δημ. Γ. Σάμιου στὴν ΑΓΙΑ ΜΟΝΗ ἐβάπτισε τὸ κοριτσάκι τοῦ Γιώργου καὶ τῆς Ἑλένης Καλλίγερου καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα ΜΑΡΙΑ. Πλουσιώτατο δεῖπνο δόθηκε στὰ Πιτσινιάνικα, στὸ ὁποῖο παρεκάθησαν 65 ἄτομα.

— Ὁ κ. Ἰωάννης Παπαντωνάκος, τμηματάρχης Ἐμπορικῆς Τραπέζης, ἐβάπτισε στὴ Μονὴ Μυρτιδίων τὸ κοριτσάκι τοῦ Σπύρου Μυλωνοπούλου, ὀνομάσας αὐτὸ Ἰωάνναν.

Τὸ μυστήριον ἐτελέσθη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Πολυκάρπου Καρβελᾶ διχθέντα τὰ συγχαρητήρια τῶν παρευρεθέντων.

— Ὁ κ. Παναγιώτης Μυλωνόπουλος ἐβάπτισε τὸ ἀγοράκι τοῦ Θεοδώρου Παπαδοπούλου, ὀνομάσας αὐτὸ Δημήτριον, εἰς Ἀρωνιάδικα.

— Ἡ κ. Σοφούλα Γ. Φατσέα ἐβάπτισε τὸ κοριτσάκι τοῦ Ἰωάννου Παπαδοπούλου ἐξ Ἀρωνιαδίκων καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα Σταυρούλα.

Κ.Μ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας (15.8.1977) στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ χωρίου Καλησπεριάνικα, ἡ δεσποινίδα Ἀγγελικὴ Καραδιάνη ἐβάπτισε τὸ ἀγοράκι τοῦ Μανώλη καὶ τῆς Ἀγγελικῆς Λουράντου καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα ΑΝΤΩΝΗΣ.

Συγχαρητήρια στοὺς γονεῖς καὶ λοιποὺς συγγενεῖς.

Γ. Κ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΡΑΒΑ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς Χρυσάνθης, θυγατέρας τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Καραβᾶ, κ. Χαράλαμπου καὶ Ζαφείρως Κρίθαρη, μετὰ τοῦ κ. Παναγιώτου Μ. Γλυτσοῦ, στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Χαραλάμπους Κοινότητος Καραβᾶ, στὶς 28. 8.1977.

ΕΡΓΑ

Ἐπερατώθη ἡ ὑδροδεξαμενὴ Καραβᾶ πρὸς ὕδρευση ὅλων τῶν συνοικισμῶν τῆς Κοινότητος Καραβᾶ.

Ἀσφαλτόστρωση ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ ἀπὸ Δημοτικὸ σχολεῖο Καραβᾶ, περίπου ἐνὸς χιλιομέτρου.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κυρία Γεωργία Βασ. Ψιχαλιώτη ἔτεκε αἰσίως ἄρρεν.

ΔΩΡΕΕΣ

Ὁ κ. Γεώργιος καὶ ἡ Φρόσω Ζαντιώτη, ἐδώρισαν στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους Κοινότητος Καραβᾶ, ἕνα «ἀρτοφόριον» εἰς μνήμην τῶν γονέων των.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ὁ πατὴρ Ἀλέξανδρος Μαγγουρῆς μετετέθη στὴν ἐνορία τῆς Κοινότητος Καραβᾶ ἀπὸ τὴν ἐνορία Ἀρωνιαδίκων. Παρακαλοῦμε, ἀποστέλλετε τὸ φύλλο «Παγκυθηραϊκῆς» εἰς Καραβᾶ.

ΠΑΝ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ
(ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ)

ΑΦΙΞΕΙΣ

ΕΞ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Ὁ κ. Παναγιώτης Ἰ. Διακόπουλος, οἰκογενειακῶς. Ὁ κ. Θεόδωρος Κ. Κομηνὸς μετὰ τῆς κυρίας του. Ὁ κ. Ἰωάννης Δ. Κορωναῖος οἰκογενειακῶς. Ὁ κ. Παναγιώτης Γ. Κορωναῖος. Ὁ κ. Δημήτριος Τζωρτζόπουλος μετὰ τῆς κυρίας του. Ἡ κυρία Λάκη Τζωρτζοπούλου. Ὁ κ. Χαράλαμπος Κ. Κρίθαρης μετὰ τῆς κυρίας του. Ἡ δις Καλομοίρα Ἰ. Κουμέσου, Ἡ κυρία Ἑλένη Μ. Κορωναίου. Ὁ κ. Πολυζώης Θεοδώρου μετὰ τῆς κυρίας του. Καὶ ἡ Καλλιόπη Α. Μελιτᾶ.

ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ: Ἡ Δρ. Μαριάνθη Φ. Φωτιάδη, τὸ γένος Ἰωάννου Χ. Κορωναίου, διδάκτωρ ἀγγλικῆς φιλολογίας σὲ Πανεπιστήμιο Ντάλας Τέξας, πρὸς ἐπίσκεψη τῶν γονέων της στὴν Ἀθήνα καὶ θείων της στὸν Καραβᾶ.

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ — ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ὁ κ. Εὐάγγελος Περκλῆς μετὰ τῆς κυρίας του. Ὁ κ. Θεόδωρος Π. Κορωναῖος, δικηγόρος, μετὰ τῆς κυρίας του. Ὁ κ. Ἰωάννης Παναγιωτάκης, ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος, μετὰ τῆς κυρίας του. Ὁ κ. Σπύρος Πέρρος οἰκογενειακῶς. Ὁ κ. Κοσμᾶς Δ. Σουρῆς μετὰ τῆς κυρίας του. Ὁ κ. Χαράλαμπος Γ. Κορωναῖος. Ὁ κ. Γεώργιος Κομηνός, οἰκογενειακῶς. Ὁ κ. Χαράλαμπος Τ. Κρίθαρης μετὰ τῆς κυρίας του. Ὁ κ. Γεώργιος Α. Διακόπουλος, συνταξιοῦχος δημοδιδάσκαλος, μετὰ τῆς κυρίας του. Ὁ κ. Παναγιώτης Α. Διακόπουλος, δημοδιδάσκαλος, μετὰ τῆς κυρίας του. Ὁ κ. Τάσος Διδυμιώτης μετὰ τῆς κυρίας του. Ὁ κ. Θεόδωρος Ράπτης, οἰκογενειακῶς.

Ὅλοι ἐπιστρέφοντες στὶς οἰκίες τους, πιστεύουμε καὶ ἐλπίζουμε ὅτι θὰ ἀποκομίσουν τὶς καλύτερες ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ἐδῶ διαμονή τους.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ ΤΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ Π. ΠΑΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΧΡΥΣΟΥΛΑΣ Γ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΙΣ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1977 ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤΙΣ 6 ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΣΤΑ ΦΡΑΤΣΙΑ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΤΑ ΠΡΟΙΚΙΑ — ΤΑ ΞΕΡΟΤΗΓΑΝΑ — ΤΟ ΑΣΗΜΩΜΑ — Η ΚΑΣΕΛΑ — Ο ΚΑΝΑΠΕΣ — Η ΜΠΟΛΙΑ — ΤΟ ΣΤΡΩΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΡΕΒΑΤΙΟΥ — ΤΟ ΜΕΛΙ — ΤΟ ΡΟΔΙ — ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΚΟΥΦΕΤΕΣ — ΤΑ ΒΙΟΛΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΛΑΓΟΥΤΑ — Ο ΝΥΦΙΑΤΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ — ΤΑ ΣΜΠΑΡΑ — ΝΤΟΥΦΕΚΙΕΣ — ΟΙ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ — ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΘΙΜΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΣΙΡΙΓΟΥ.

Κάθε καλοκαίρι κατεβαίνουμε στὰ Κύθηρα καὶ βλέπουμε πὼς χρόνο μὲ τὸ χρόνο ἐξελίσσονται, γίνονται πιὸ μοντέρνα καὶ μπαίνουν στὸ ρεῦμα τῆς σημερινῆς ζωῆς. Φέτος τὸ καλοκαίρι ὅμως, εἴδαμε κάτι ποὺ ζωντάνεψε τὸν παλιὸ καιρὸ καὶ φανέρωσε ἔθιμα ποὺ τόσα χρόνια ἦταν ξεχασμένα. Εἴδαμε στὰ Φράτσια τὸ γάμο τοῦ δασκάλου Χαράλαμπου Παυλάκη μὲ τὴ χωριανή του Χρυσούλα Καλλίνικου. Ἐπειδὴ τὸ ζευγάρι θέλησε νὰ κάνει τὸ γάμο του σύμφωνα μὲ τὰ παλιὰ λαογραφικὰ Τσιριγώτικα ἔθιμα, πράγμα ποὺ δὲν εἶχε γίνει τὰ τελευταῖα χρόνια, νομίζουμε πὼς ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὸν περιγράψουμε. Μὲ τὴ βοήθεια καὶ συνεργασία τοῦ γαμπροῦ, παρακολουθήσαμε ἀπὸ κοντὰ τὸ γάμο καὶ τὶς προετοιμασίες του καὶ σᾶς τὰ περιγράφουμε ὅλα ἀπὸ τὴν ἀρχή.

Ὁ γάμος ἔγινε τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς. Ὅλη τὴν προηγούμενη ἑβδομάδα οἱ οἰκογένειες τῆς νύφης καὶ τοῦ γαμπροῦ ἦταν στὸ πόδι. Τὴν Τετάρτη μαζεύτηκαν στὸ σπίτι τῆς νύφης, ἀπὸ τὸ πρωί, διάφορες γυναίκες συγγενεῖς καὶ φιλενάδες τῆς νύφης καὶ ἔφτιαξαν τὰ καθιερωμένα στὸ Τσιρίγο «ξεροτήγανα». Ἄνοιξαν τὸ φύλλο, τὰ ἔκοψαν, τὰ «κούφωσαν» καὶ τὰ τηγάνισαν. Μετὰ τὰ ἔβαλαν σὲ σκάφες ζυμώματος, ποὺ ἔφερναν στὸ σπίτι νοικοκυρὲς τοῦ χωριοῦ, καὶ ἦταν ἕτοιμα γιὰ τὸ «μέλωμα».

Τὴν ἄλλη μέρα, Πέμπτη, ἔτσι συνηθίζεται, κουβάλησαν τὰ προικιά, δηλαδὴ ὅ,τι εἶχε μαζέψει ἡ μητέρα τῆς νύφης ἀπ' ὅταν ἡ νύφη ἦταν μικρὴ (σεντόνια, τραπεζομάντηλα, κουβέρτες, κεντήματα, πλεκτά, κλπ.). Ὅλα αὐτὰ τὰ κουβάλησαν

ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς νύφης στὸ σπίτι ποὺ θὰ ἔμενε τὸ μελλόνυμφο ζευγάρι. Ἀπὸ τὶς 5 τὸ ἀπόγευμα εἶχαν μαζευτεῖ στὸ σπίτι τῆς νύφης οἱ φιλενάδες της καὶ μαζί μ' αὐτὲς καὶ πολλοὶ συμπατριῶτες μας ἀπὰ τὴν Ἀθήνα καὶ τὸ ἐξωτερικό, πρὸ βρέθηκαν στὰ Φράτσια καὶ πῆγαν νὰ δοῦν τὴ διαδικασία. Κάθε ἕνας ποὺ ἔμπαινε στὸ σπίτι, ἔρραινε τὰ προικιὰ μὲ ρύζι καὶ ἔλεγε «καλορρίζικα». Μιὰ γυναίκα ἀπὸ τὰ Φράτσια, ποὺ ἔχει παράδοση στὰ νυφικὰ τραγούδια, μὲ μιὰ ἄλλη τραγουδοῦσαν παινέματα γιὰ τὰ προικιὰ καὶ τὴ νύφη, ἐνῶ οἱ καλεσμένοι τὰ ἐπαναλάμβαναν. Ὅταν ἦταν ὥρα νὰ ξεκινήσουν, στὴν ἀρχὴ τῆς πομπῆς μπῆκε ἕνα παιδὶ ποὺ κρατοῦσε τὴν εἰκόνα τῆς Μυρτιδιώτισσας. Τὴν εἰκόνα αὐτὴ τὴν πῆραν ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς νύφης καὶ τὴν ἄφησαν μετὰ στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ γιὰ τὸ εἰκονοστάσι τοῦ νέου νοικοκυριοῦ. Τὸ παιδὶ ποὺ κρατοῦσε τὴν εἰκόνα δὲν ἔκανε νὰ κοιτάξει καθόλου πίσω του, σ' ὅλη τὴ διαδρομή, ἔστω καὶ ἂν τοῦ φώναζαν. Ἀκολουθοῦσαν οἱ φιλενάδες τῆς νύφης κρατώντας κάθε μία ἀπὸ λίγα ροῦχα ποὺ ἦταν δεμένα μὲ μιὰ χρωματιστὴ κορδέλλα. Οἱ κοπέλλες ποὺ κρατοῦσαν τὰ ροῦχα πήγαιναν σὲ δύο γραμμὲς στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου. Ἀκολουθοῦσαν ὅλοι ποὺ εἶχαν πάει γιὰ νὰ δοῦν καί, τέλος, ὁ πατέρας τῆς νύφης μὲ τὸ τρακτέρ, ποὺ πάνω εἶχε φορτωμένα τὰ ἔπιπλα (ντουλάπα, καναπέ, κλπ.). Προχώρησαν ἀπὸ τὸν κεντρικὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ καὶ ἀπὸ πόρτες τῶν σπιτιῶν ποὺ περνοῦσαν στέκονταν οἱ οἰκογένειες καὶ ἔρραιναν τοὺς μελλόνυμφους, τὰ προικιὰ καὶ ὅσους ἀκολουθοῦσαν, λέγοντας καὶ τὶς σχετικὲς εὐχές. Ὅταν ἔφθασαν στὴν πλατεῖα, ἔκαναν γύρω - γύρω μιὰ βόλτα καὶ μετὰ κατευθύνθηκαν πρὸς τὸ σπίτι ποὺ θὰ μένει τὸ ζευγάρι. Σταμάτησαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα. Δύο ἄντρες ἔπιασαν τὸν καναπὲ νὰ τὸν βάλουν στὸ σπίτι, ἀλλὰ παρ' ὅλο ποὺ ἡ πόρτα ἦταν ἀρκετὰ μεγάλη, διαμαρτύρονταν πὼς δὲν χωρεῖ! Τότε ὁ γαμπρὸς ἔβαλε ὁρισμένα χρήματα πάνω στὸν καναπέ, γι' αὐτοὺς ποὺ τὸν κουβαλοῦσαν, τὸν «ἀσήμωσε», καὶ τότε «χώρεσε».

Μετὰ ἔβαλαν στὸ σπίτι καὶ τοποθέτησαν καὶ τὰ ἄλλα ἔπιπλα. Κατόπιν οἱ κοπέλλες ἔφεραν καὶ ἔστρωσαν τὰ κεντήματα, ἔβαλαν τραπεζομάντηλα στὰ τραπέζια, σκεπάσματα στὶς κασσέλες καὶ τοὺς καναπέδες, τοποθέτησαν τὶς κορτίνες, κλπ. Τὸ ὡραιότερο ὅμως καὶ πιὸ προσεχτικὸ στρώσιμο ἔγινε στὸ κρεβάτι. Ἀφοῦ τὸ ἔστρωσαν, ἔγραψαν πάνω τὰ ἀρχικὰ τῶν ὀνομάτων τοῦ γαμπροῦ καὶ τῆς νύφης (Χ - Χ) μὲ κουφέτες, καὶ μὲ κουφέτες ἔφτιαξαν ἀκόμα καρδιὲς καὶ ἄλλα σχέδια, καὶ τὸ ἔρραναν μὲ ρύζι. Μετὰ ἀπ' αὐτά, γιὰ γούρι, νὰ γεννηθεῖ γυιός, ἔρριξαν στὸ κρεβάτι ἕνα ἀγοράκι. Ἐπειδὴ ὅμως ἔτυχε νὰ εἶναι μεγαλούτσικο (16 χρονῶν), ἔπεσε κάτω ὁ σουμιὲς καὶ μαζὶ μὲ τὸ γούρι ἔγινε καὶ καλαμπούρι. Οἱ συγγενεῖς ἔπειτα τοῦ γαμπροῦ καὶ τῆς νύφης καὶ ὅποιος ἤθελε ἀπὸ τοὺς ξένους, ἀσήμωσαν τὸ στρωμένο κρεβάτι, ρίχνοντας πάνω χρήματα, ποὺ τὰ πῆρε τὸ ζευγάρι. Σ' ὅλη τὴ διαδρομὴ μὲ τὰ προικιὰ καθὼς καὶ στὸ στόλισμα τοῦ σπιτιοῦ καὶ στὸ στρώσιμο τοῦ κρεβατιοῦ δὲν ἔλειπαν οἱ μαντινάδες γιὰ τὰ προικιὰ καὶ τὸ ζευγάρι. Ἀκολούθησε τὸ κέρασμα σ' ὅσους ἦταν ἐκεῖ καὶ μετὰ ἔξω στὸ «μπότζιο» τοῦ σπιτιοῦ ἄρχισαν νὸ πετοῦν κουφέτες οἱ νέοι στὶς «κοπέλλες καὶ ἀντίστροφα, μὲ τὰ σχετικὰ πειράγματα. Ἔτσι, γραφικὰ καὶ πρωτότυπα γιὰ σήμερα, μεταφέρθηκαν τὰ προικιά. Ἡ Παρασκευὴ καὶ τὸ Σάββατο πέρασαν μὲ τὶς γενικὲς προετοιμασίες τοῦ γάμου, καὶ ἡ πιὸ χαρούμενη ἀπ' αὐτὲς ἦταν τὸ μέλωμα στὰ ξεροτήγανα.

Καὶ ἦλθε ἡ Κυριακὴ 21 Αὐγούστου, μέρα τοῦ γάμου! Ἀπὸ τὸ πρωὶ μέχρι τὴν ὥρα τοῦ γάμου δὲν ἔκανε ὁ γαμπρὸς καὶ ἡ νύφη νὰ εἰδωθοῦν παρὰ μόνο τὴν ὥρα τοῦ γάμου πιά. ("Ἰσως δὲν κρατήθηκαν καὶ εἰδώθηκαν... δὲν ξέρω...). Ὁ γάμος θὰ γινόταν στὶς 6 τὸ ἀπόγευμα. Ἀπὸ τὶς 5 ἄρχισαν νὰ μαζεύονται οἱ φίλοι τοῦ γαμπροῦ στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ καὶ οἱ φιλενάδες τῆς νύφης στὸ σπίτι τῆς νύφης, γιὰ νὰ τοὺς ντύσουν. Ὅσοι πῆγαν νὰ ντύσουν τὸ γαμπρὸ καὶ τὴ νύφη, θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν ζωντανοὺς καὶ τοὺς δύο γονεῖς, διαφορετικὰ δὲν ἔκανε νὰ πάνε. Τὰ γαμπριάτικα καὶ τὰ νυφιάτικα ροῦχα, σύμφωνα μὲ τὸ ἔθιμο, τὰ ἔδωσαν στὸ γαμπρὸ οἱ φίλοι του καὶ στὴ νύφη οἱ φιλενάδες της, νὰ τὰ φορέσουν, καὶ δὲν τὰ ἔπαιρναν μόνοι τους ὁ γαμπρὸς καὶ ἡ νύφη. Μετὰ τὸ ντύσιμο τῆς νύφης ἀκολούθησε τὸ χτένισμά της. Ἡ νύφη, σύμφωνα πάλι μὲ τὸ ἔθιμο, ἀσήμωσε ἐκείνην ποὺ τὴν χτένισε, καὶ τὴν ἀσήμωσε ἀκόμα ὅποιος ἄλλος ἤθελε. Ὅλη τὴν ὥρα ποὺ ἔντυναν καὶ χτένιζαν τὴ νύφη, οἱ καλεσμένοι μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν κυρία ποὺ εἴπαμε, τραγουδοῦσαν νυφικὲς μαντινάδες. Τέλος, ὅσες λεύτερες κοπέλλες ἤθελαν, ἔγραψαν τὸ ὄνομά τους μὲ μολύβι κάτω ἀπὸ τὰ παπούτσια τῆς νύφης, ποὺ ἐσήμαινε ὅτι, ὅσων ἀπ' αὐτὲς τὰ ὀνόματα ἔσβυναν μὲ τὸ τρέξιμο τῆς νύφης, θὰ παντρευτοῦν γρήγορα. Παράλληλα μὲ τὴ νύφη, ὅπως εἴπαμε, ντυνόταν καὶ ὁ γαμπρός, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς φίλους του. Ἔτσι, λοιπόν, ὅταν ἦλθε ἡ καθορισμένη ὥρα ὁ γαμπρὸς ξεκίνησε γιὰ νὰ πάρει τὴ νύφη νὰ πᾶνε στὴν ἐκκλησία. Τὸν γαμπρὸ τὸν κρατοῦσαν οἱ γονεῖς του ἀπὸ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ δίπλα ἕνας βιολατζῆς ἔπαιζε τὸ «νυφικάτο» σκοπό. Ἀκολουθοῦσαν οἱ φίλοι τοῦ γαμπροῦ καὶ οἱ καλεσμένοι. Σὲ λίγα λεπτὰ φτάσανε στὸ σπίτι τῆς νύφης. Ὁ γαμπρὸς πλησίασε στὴν πόρτα. Πρὶν μπεῖ μέσα, ἡ πεθερά του κρατοῦσε ἕνα πιάτο ποὺ μέσα εἶχε λίγο μέλι καὶ τρεῖς κουφέτες. Ὁ γαμπρὸς πῆρε τὴν μία κουφέτα καί, χωρὶς νὰ κοιτάζει ἀλλοῦ παρὰ μόνο μπροστά του, ἔκανε ἕνα σταυρὸ στὸ ἀνώφλι τῆς πόρτας, ἕναν στὸ δεξὶ «λαμπὰ» καὶ ἕναν στὸν ἀριστερό, καὶ μετὰ πέταξε τὴν κουφέτα μέσα στὸ σπίτι. Τὸ ἴδιο ἔγινε καὶ μὲ τὶς ἄλλες δύο κουφέτες. Μετὰ ἡ πεθερά του τοῦ πέρασε γύρω ἀπὸ τὸν λαιμὸ τὴν «μπόλια» καὶ τὸν «ἔσυρε» μέσα. Καθὼς ἔμπαινε μέσα ὁ γαμπρὸς πάτησε πρῶτα τὸ δεξὶ πόδι, γιὰ τὸ καλό. Ἡ πεθερά του τότε τοῦ πρόσφερε τὴ νύφη, ὁ γαμπρὸς φίλησε τὸ χέρι τῆς πεθερᾶς, πρόσφερε τὴν ἀνθοδέσμη ποὺ κρατοῦσε στὴ νύφη καὶ ἀφοῦ φιλήθηκαν, τὴν πῆρε νὰ πάνε γιὰ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπου, στὰ Φράτσια. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἀκούστηκαν οἱ πιὸ κάτω μαντινάδες:

Σήμερα λάμπει ὁ οὐρανός, σήμερα λάμπει ἡ μέρα,
σήμερα στεφανώνεται ἀητὸς τὴν περιστέρα.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
ΚΟΣΜΑ ΣΠΥΡΟΥ ΚΟΥΣΟΥΡΗ

Χρυσοστόμου Σμύρνης 70 — 90

ΜΟΣΧΑΤΟ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 94.16.652 — 94.23.606 — 48.23.267

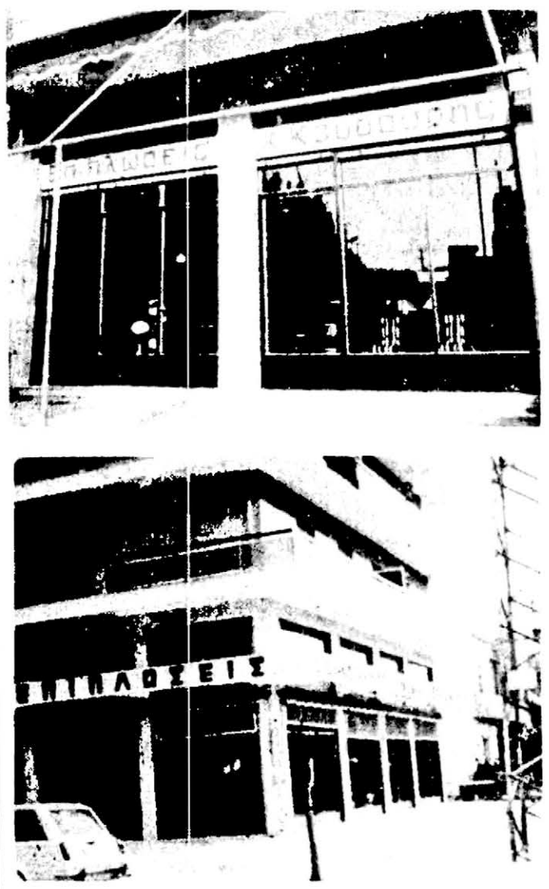

Τὰ Καταστήματά μας εἶναι στὴ διάθεση τῶν συμπολιτῶν μας γιὰ μιὰ σύγχρονη ἐξυπηρέτηση τῆς ἐπίπλωσης τοῦ σπιτιοῦ σας, μὲ τὴν ἐγγύηση ποὺ παρέχει ἡ παλιὰ γνωστὴ ἀπὸ τὰ ἔπιπλα ΦΙΡΜΑ «ΚΟΥΣΟΥΡΗ».

Προσφέρουμε: Τραπεζαρίες, Κρεβατοκάμαρες, Σαλόνια, Κουζίνες, σὲ κάθε σχέδιο, γιὰ κάθε γοῦστο. Ἐπισκεφθῆτε μας.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΠΕΝΘΙ

ΣΥΔΝΕΥ· 13.9.1977.— Σχεδὸν ξαφνικά, πέθανε προχθὲς καὶ κηδεύτηκε σήμερα, ἀπὸ τὸν ἱερὸ Ναὸ τῆς Μυρτιδιώτισσας ΚΟGRRAH ὁ ἐκ Μυλοποτάμου καταγόμενος συμπατριώτης Νικόλαος Μ. Ἀνδρόνικος.

Ὁ μεταστὰς πῆγε στὴν Αὐστραλία πρὶν ἀπὸ τὸν περασμένο πόλεμο, ὑπηρέτησε στὸν Αὐστραλιανὸ στρατὸ τρία χρόνια καὶ ἀργότερα συνεργάστηκε μὲ τοὺς θείους του ἀδελφοὺς Ἀνδρόνικου. Ἵδρυσαν μεγάλο ἐργοστάσιο Σοκολατοποιίας καὶ τὸ 1950 ἐπεσκέφθη τὸ νησὶ καὶ τὴν πατρίδα μας Ἑλλάδα.

Τὰ τελευταῖα χρόνια εἶχε σχεδὸν τυφλωθεῖ καὶ ἔτσι δὲν πήγαινε τακτικὰ στὶς Κυθηραϊκὲς ἐκδηλώσεις.

Τὴν κηδεία του παρακολούθησε ἀρκετὸς κόσμος καὶ στὴ σορὸ του κατατέθηκαν πολλὰ στεφάνια.

**Στὴν βαρυπενθοῦσα σύζυγ

«ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗ»
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
Ἐκδότης — Διευθυντής: ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗΣ, Δελβίνου 39, Νέα Κυψέλη Ἀθηνῶν, — Τηλέφ. 8214452.—
Δ)ντὴς Τυπογραφείου: ΠΑΝ. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ, Μουσῶν 42, Περιστέρι — Τηλέφ. 3465.347.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:
α) Ἐσωτερικοῦ δρχ. 200 (ἑξάμηνη 150)
β) Ἐξωτερικοῦ δολλάρια 15 (ἀποστολὴ ἀεροπορικὴ)
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10

Ἀγγελίες, διαφημίσεις κλπ. προπληρώνονται.
Ἡ ἀλληλογραφία νὰ ἀπευθύνεται: Ἐρασμία Π. Κασιμάτη, Ἰφιγενείας 59, Καλλιθέα — ΑΘΗΝΑ — Τηλ. 9566.478

Ἀλληλογραφία

Κον ΘΕΟΔ. ΠΑΣΧΑΛΗΝ, Πάντγουϊκ Σύδνεϋ: Ἐλάβαμε τὸ γράμμα σας καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε. Διορθώσαμε τὸ λάθος. Χαιρετίσματα ἀπὸ τὸ Τσιρίγο μας.

Κον ΘΕΟΔ. ΚΑΣΤΡΙΣΙΟΝ. Ἐλάβαμε τὸ γράμμα σας καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε. Διορθώσαμε τὸ λάθος. Χαιρετίσματα ἀπὸ τὸ Τσιρίγο μας.

ΚονΑΝ. ΦΑΤΣΕΑΝ, Κίνγκσγκρουρ Σύδνεϋ. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ γράμμα σας. Τὸ ὁμορφο ποιηματάκι σας δημοσιεύεται. Γράψε μας καὶ νέα σας.

ΚονΚον ΜΙΧ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΝ, Μπράμπτον, Αὐστραλία: Ἐλάβαμε τὸ γράμμα σας κλπ. καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε. Περιμένομε νέα σας.

Κον ΘΕΟΔ. Ν. ΚΟΜΗΝΟΝ, CAL.: Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ γράμμα καὶ τὰ νέα σου. Ποιήματά σου ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν μοῦ ἔστειλε, μ' ὅλο ποὺ διάλεξε κάτι μοιρολόγια καὶ μαντινάδες γάμων. Σημειώνω ἐδῶ, χωρὶς νὰ ἔχω καὶ τὴν ἄδεια, τὸ ἔμμετρο παράπονό σου.

Βλαστάρης, στὰ ποιήματα βάλατε τὸνομά μου,
ἀφοῦ τὸν λέγουν Κομηνό,
τὸ δόλιο τὸ μπαμπάμου.

Σὲ παρατσούκλι στὸ χωριό,
μᾶς βγάλανε Βλαστάρη,
τὸ πῶς καὶ τί τὸ κάμανε
ὁ διάολος νὰ τοὺς πάρει.

Μὰ ἢ Βλαστάρης ἢ Κομηνὸς
ξέρω, εἶμαι Τσιριγώτης,
γνήσιος Ἕλληνας, σωστὸς
καὶ βέρος πατριώτης.

Κον ΓΙΑΝΝΗΝ Κ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΝ: Νὰ σᾶς ζήσει ἡ ἐγγονή. Βλέπω πὼς καὶ τοῦ λόγου σου ἔχεις «μαντικὲς» ἱκανότητες καὶ μάλιστα πρόβλεψες πολὺ σωστὰ γιὰ τὸ φετεινὸ κυνήγι. Χειρότερη χρονιὰ ἀπὸ τὴ φετεινὴ δὲν θυμόμαστε. Τοῦ Σταυροῦ αὔριο, καὶ οἱ περισσότεροι δὲν «τὸ μάτωσαν», οὔτε σὲ κεφαλάδες.

Τὸ πατρικὸ σπίτι τοῦ Πιέρρου μικρὸ ξενοδοχεῖο στὰ Καλησπεριάνικα

Τὰ Κύθηρα εἶναι τὸ ἰδεῶδες νησὶ γιὰ διακοπές. Τὸ ὡραῖο κλίμα, οἱ γραφικὲς παραλίες, τὰ λευκὰ χωριουδάκια καὶ πε-

ρισσότερο ἀπ' ὅλα ὁ καλὸς καὶ φιλόξενος χαρακτήρας τῶν Κυθηρίων ἔκαναν τὴν παραμονή μου ἐδῶ ἀξέχαστη.

Ἰδιαίτερα ἀξέχαστη θὰ μᾶς μείνει ἡ παραμονή μας στὸ γραφικὸ σπίτι τοῦ κ. Γιάννη Λουράντου (Πιέρρου). Χάρη στὶς φροντίδες καὶ τὴν οἰκογένειά του περάσαμε τόσο ἄνετα καὶ εὐχάριστα. Εἴμαστε δέβαιοι ὅτι πολλοὶ φίλοι μας ἀπὸ τὴν Σκωτία θὰ θελήσουν, νὰ γνωρίσουν τὰ ΚΑΛΗΣΠΕΡΙΑΝΙΚΑ, ὅταν θὰ τοὺς διηγηθοῦμε τὶς ἐντυπώσεις μας.

Μὲ τὶς φροντίδες τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κοινότητος ΜΥΡΤΙΔΙΩΝ κ. Κοσμᾶ Παυλάκη καὶ τοῦ Γραμματέως κ. Νικ. Παυλάκη μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσουμε τὶς πιὸ ἀξιόλογες περιοχὲς τοῦ νησιοῦ.

Εὐχόμεθα σ' ὅλους κάθε πρόοδο καὶ εὐημερία καὶ πιστεύοντας ὅτι ὁ κόσμος θὰ συντελέσουν ὥστε τὸ νησὶ νὰ διατηρήσει τὸ δικό του χαρακτῆρα, ποὺ τὸ κάνει τόσο ἀγαπητὸ στοὺς ἐπισκέπτες.

Αὔγουστος 1977
Ἰωάννης Καρκαλᾶς
Καθηγητὴς Πανεπιστημίου

Καὶ ὁ δικηγόρος τῆς Ἀθήνας κ. Δημ. Κόπεζας ἔγραψε στὶς 21.7.77 στὸ ἴδιο ΛΕΥΚΩΜΑ ποὺ κρατᾶ τὸ Τσιριγώτικο σπίτι τοῦ Γιάννη Λουράντου, στὰ ΚΑΛΗΣΠΕΡΙΑΝΙΚΑ:

«Εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσω τὴ μοναδικὴ εὐγένεια καὶ περιποίηση τοῦ Γ. Λ. καὶ ὅλης τῆς οἰκογένειάς του καὶ νὰ θαυμάσω τὸ Λιβάδι. Μόνη μου εὐχή, νὰ μπορέσω νὰ ἔλθω καὶ πάλι καὶ νὰ μείνω ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο χρόνο. Στοὺς φίλους μου θὰ συστήσω νὰ διαλέξουν τὰ ΚΥΘΗΡΑ γιὰ μιὰ ἰδεώδη διαμονὴ γιὰ ξεκούραση κατὰ τὶς διακοπές. Δ.Κ.

ΘΕΛΕΤΕ ΕΚΛΕΚΤΟ ΣΟΥΒΛΑΚΙ ΚΙ' ΑΛΛΟΥΣ ΠΙΚΑΝΤΙΚΟΥΣ ΜΕΖΕΔΕΣ;
ΕΛΑΤΕ ΣΤΟΝ ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ ΦΙΛΟ ΣΑΣ
ΘΕΟΦΙΛΟ ΦΑΤΣΕΑ
ΘΗΣΕΩΣ — ΧΑΡΟΚΟΠΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΗΛΕΦ. 95.83.162

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

Κύθηρα, 18.7.1977
Ἀριθ. Πρωτ. 10

Πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Παγκυθηραϊκὴ», Ἰφιγενείας 59 — ΚΑΛΛΙΘΕΑ.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ οἰκον. περιόδου 1976, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐγχωρίου Περιουσίας Κυθήρων παραθέτει κατωτέρω στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐν γένει δραστηριότητά της κατὰ τὸ ἔτος 1976.

1. Ἐπερατώθησαν αἱ ἐργασίαι ἀνεγέρσεως εἰς Γύθειον τοῦ ἀκινήτου κληροδοτήματος Θλιβεροῦ, ἔργου προβάλλοντος τὴν Νῆσον, ὡς καὶ τὸ ἱερώτατον Καθίδρυμα αὐτῆς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μυρτιδίων.

2. Κληροδότημα Καλλιόπης Κ. Καστρισίου: Διὰ διαθήκης της ἡ ἀείμνηστος Καλλιόπη Καστρισίου ἐκληροδότησε εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μυρτιδίων τὸ ἥμισυ ἐξ ἀδιαιρέτου καταστήματος ἐπὶ τῶν ὁδῶν Χίου καὶ Κρήτης εἰς Ἀθήνας.

3. Κληροδότημα Νεοφωτίστου: Μέσω τῆς κ. Σοφίας Σαρρηγιάννη περιῆλθεν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μυρτιδίων διαμέρισμα 2 δωματίων κλπ. κείμενον εἰς τὸ Πεδίον Ἄρεως.

Διὰ τῆς εὐγενοῦς συνδρομῆς τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἱδρύματος «Τριφύλλειον Νοσοκομεῖον Κυθήρων» καὶ ἰδιαιτέρως τῶν κ.κ. Κων. Λουράντου καὶ Χαρ. Σαραντοπούλου τὰ ἐκ τῶν ἀμέσως δύο κληροδοτημάτων ἔσοδα ἐκκαθαρίζονται καὶ περιέρχονται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Κληροδότημα Εὐαγ. Μελιτᾶ: Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου διαθέτου καὶ μετὰ τὴν ἰσχυροποίησιν τοῦ ἐπιμερισθέντος κεφαλαίου, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἐτησία ἐπιχορήγησις Κυθηρίων ἀπόρων σπουδαστῶν, ἐχόντων ἔφεσιν πρὸς μάθησιν, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος ἀ.α.
ΣΤ. ΧΑΡΟΣ – ΠΡΩΤΟΠΡ.

Κύθηρα 18.7.1977

Πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Παγκυθηραϊκὴ» Ἰφιγενείας 59 — ΚΑΛΛΙΘΕΑ.
Κύριε Διευθυντά,

Ἐπὶ σχολίου σας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 12 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος σας, σᾶς καθιστοῦμε γνωστὸν ὅτι πλήρης ἀπολογισμὸς τοῦ κόστους τῶν συντελεσθεισῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως τοῦ εἰς Γύθειον κτιρίου «κληροδοτήματος Θλιβεροῦ» θὰ δημοσιευθῆ ἀμέσως μετὰ τὴν ὁριστικὴν παραλαβὴν τοῦ ἔργου, ἡ ὁποία προβλέπεται ὅτι θὰ συντελεσθῆ τὸ δυνατὸν συντομώτερον καὶ πάντως μετὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν τελικῶν ἐπιμετρήσεων καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ τελικοῦ λογαριασμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος ἀ.α.
ΣΤ. ΧΑΡΟΣ – ΠΡΩΤΟΠΡ.

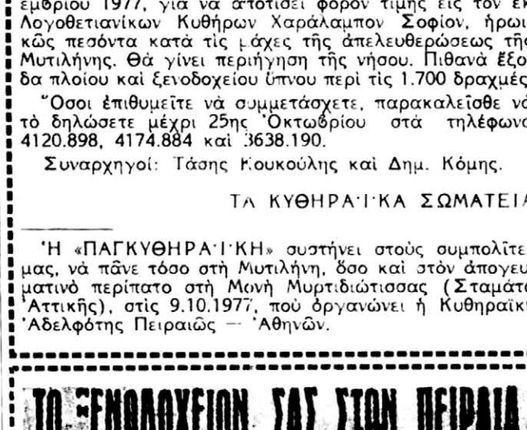

Ἡ ΚΥΡΑ - ΛΕΝΗ Ροντογιάννη. ἀπ' τὸ Τσιρίγο, εἶναι 107 χρόνων. Τὰ χρόνια, ὅμως, δὲν τῆς ἔχουν ἀφαιρέσει τὴν ζωτικότητά της. Χήρα, ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, μένει στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ της, στοῦ Ζωγράφου, καὶ... δὲν ἡσυχάζει! Ὅλη μέρα μὲ κάτι ἀσχολεῖται: Πότε μὲ τὸ σκέλισμα τοῦ κήπου, πότε μὲ τὸ πλύσιμο ποὺ προτιμᾶ νὰ τὸ κάνει στὴ σκάφη, μὲ σαπούνι ἀπ' τὸ Τσιρίγο, ἀγνοώντας τὰ πλυντήρια... Οἱ ἀναμνήσεις της γιὰ τὰ χρόνια ποὺ πέρασαν καὶ τὰ 4 παιδιά της, τὰ 4 ἐγγόνια της, τὰ 5 δισέγγονα καὶ τὸ τρισέγγονο τῆς γεμίζουν τὴ ζωή...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς — Ἀθηνῶν σὲ συνεργασία μὲ τὸν Κυθηραϊκὸ Σύνδεσμο Ἀθηνῶν ἔχει προγραμματίσει πενθήμερη ἐκδρομὴ στὸ νησὶ τοῦ Ἀρίωνα καὶ τῆς Σαπφοῦς, στὴ Μυτιλήνη, ἀπὸ 4 ἕως 8 Νοεμβρίου 1977, γιὰ νὰ ἀποτίσει φόρον τιμῆς εἰς τὸν ἐκ Λογοθετιανίκων Κυθήρων Χαράλαμπον Σοφίον, ἡρωϊκῶς πεσόντα κατὰ τὶς μάχες τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Μυτιλήνης. Θὰ γίνει περιήγηση τῆς νήσου. Πιθανὰ ἔξοδα πλοίου καὶ ξενοδοχείου ὕπνου περὶ τὶς 1.700 δραχμές.

Ὅσοι ἐπιθυμεῖτε νὰ συμμετάσχετε, παρακαλεῖσθε νὰ τὸ δηλώσετε μέχρι 25ης Ὀκτωβρίου στὰ τηλέφωνα 4120.898, 4174.884 καὶ 3638.190.

Συναρχηγοί: Τάσης Κουκούλης καὶ Δημ. Κόμης.

ΤΑ ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Ἡ «ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗ» συστήνει στοὺς συμπολίτες μας, νὰ πᾶνε τόσο στὴ Μυτιλήνη, ὅσο καὶ στὸν ἀπογευματινὸ περίπατο στὴ Μονὴ Μυρτιδιώτισσας (Σταμάτα Ἀττικῆς), στὶς 9.10.1977, ποὺ ὀργανώνει ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς — Ἀθηνῶν.

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΣΑΣ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

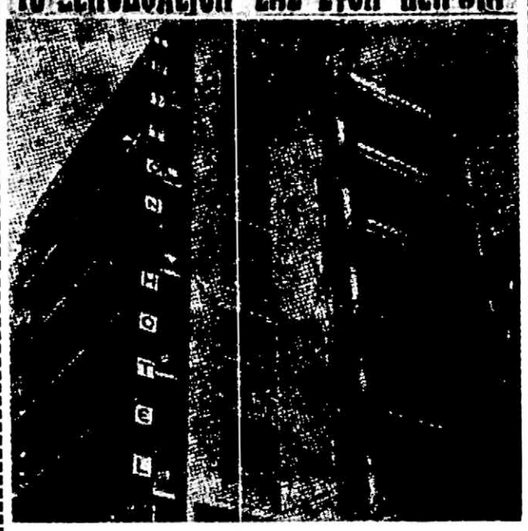

Ὁ «ΤΡΙΤΩΝ» εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον σύγχρονα Ξενοδοχεῖα Β' Κατηγορίας. Ἔχει οἰκοδομηθῆ μὲ τὴ σύγχρονη ἀρχιτεκτονικὴ καὶ διαθέτει 5 δωμάτια, ἐφωδιασμένα μὲ ἰδιαίτερο τηλέφωνον εἰς κάθε δωμάτιον, καθὼς καὶ οἱαδήποτε ἄλλη εὐκολία χρειάζεται ἕνα ἄνετο κατάλυμα γιὰ μιὰ εὐχάριστη διαμονή. Εἶναι πολυτελῶς ἐπιπλωμένον καὶ εὐρίσκεται στὸ κέντρον τοῦ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Πλησίον ὅλων τῶν λεωφορειακῶν γραμμῶν καὶ τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου. Ἀπὸ τὸ λιμάνι ἀπέχει 2' λεπτὰ τῆς ὥρας. Διαθέτει Σαλόνια, Σνὰκ - Μπάρ, ὡς καὶ 2 ἀνελκυστῆρες. Εἰδικευμένον προσωπικὸν εὑρίσκεται πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πελατῶν διὰ πᾶσαν ἐξυπηρέτησιν. Ὁ «ΤΡΙΤΩΝ» εἶναι τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Κυθηρίων, εἰς τὸ ὁποῖον καταλύουν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου. Ἐπισκεπτόμενοι τὸν Πειραιᾶ, συνιστῶμεν νὰ καταλύσετε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «ΤΡΙΤΩΝ», τὸ ὁποῖον προσφέρει ὅλας τὰς νέας εὐκολίας καὶ ἀνέσεις μέσα εἰς ἕνα οἰκογενειακὸν καὶ σοβαρὸν περιβάλλον. Παρ' ὅλον δὲ ὅτι εἶναι τὸ μοναδικὸ στὸν Πειραιά, Τουριστικὸν Ξενοδοχεῖον, αἱ τιμαί του εἶναι προσιταὶ δι' ὅλους. Δωμάτια διπλᾶ, μετὰ λουτροῦ ἢ ντοὺς δρχ. 300. Μονὰ μετὰ λουτροῦ ἢ ντοὺς δρχ. 220. Διαμερίσματα δύο διπλῶν δωματίων μετὰ λουτροῦ ἢ ντοὺς δρχ. 240.

Ξενοδοχεῖον «ΤΡΙΤΩΝ» ὁδὸς Τσαμαδοῦ 8

Τηλέφ. 4173.457 (5 γραμμαί)

ΣΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΑΙΓΑΙΟ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΤΑΣΗ ΚΟΥΚΟΥΛΗ

(Συνέχεια καὶ τέλος ἀπὸ τὸ προηγούμενο φύλλο)

Καιρὸς ὅμως νὰ συνεχίσομε τὴν περιήγησή μας γιὰ τὸ Πλωμάρι. Ὁ δρόμος φιδοσέρνεται μέσα καὶ πλάϊ στὴν ἀτέλειωτη κι' ὁλόδροση ρεματιά. Μὲ συντροφιὰ τὸ ἀσίγαστο τοῦ τζίτζικα τραγούδι. Μέσα σὲ δροσερὲς καὶ ὁλάνθιστες μυρτιές. Σπάκες καὶ λιοπίνια. Λυγαριές, λεῦκες καὶ πλατάνια. Ὁ καλύτερος, ὁ πιὸ δροσερός, εἰδυλλιακὸς καὶ πράσινος δρόμος τῆς Μυτιλήνης. Μέσα στὴ ρεματιά. Σὲ μπουρνελιές, μουσμουλιὲς καὶ λεμονοπορτοκαλιές. Κι' ἐνάγυρο μέχρι τὶς κορφὲς οἱ λόφοι κι' οἱ πλαγιὲς γεμάτοι ἀπ' τ' ἀσήμι τῆς ἐλιάς.

Μᾶς μένει ὅμως καὶ ἕνας ἄλλος δρόμος. Ὁ δρόμος πρὸς τὴν Ἐρεσό. Ποὺ πρωτόειδε τὸν ἥλιο ἡ Σαπφώ. Καὶ ποὺ ἀπὸ τότε ἡ Λέσβος πῆρε τὸν τόνο τοῦ λυρισμοῦ. Καὶ στὸ ἡλιοπερίχυτο ψαροχῶρι Σίγρι. Μὲ τὴν ἔντονη καὶ σπάνια ἀγριότητα. Πρὶν τὸ Σίγρι, τὸ μεγάλο κι' ἀπέραντο πευκοδάσος. Καὶ πιὸ κοντὰ μεταξὺ Ἐρεσοῦ καὶ Σιγρὶ τὸ ἀπολιθωμένο δάσος. Μιὰ παγκόσμια Λεσβιακὴ ἀποκλειστικότητα. Οἱ ἀπολιθωμένοι τεράστιοι τῶν δένδρων κορμοὶ συνθέτουν ἕναν κόσμο παραμυθιοῦ κι' ὀνείρου.

Γιὰ ποιό σκοπὸ ὅμως ἐρχόμαστε νοσταλγοὶ προσκυνητὲς στὸ μεγάλο νησὶ τῆς Λέσβου; Ποὺ τὸν παλιὸ καιρὸ ἄνθισαν οἱ τέχνες καὶ τὰ γράμματα; Ποὺ γέννησε τὴν μοναδικὴ Σαπφώ. Καὶ τὸν Ἀλκαῖο. Τὸν Πιττακὸ καὶ τὸν Τέρπανδρο. Γιατὶ γέννησε τὸν μεγάλο κιθαρωδὸ Ἀρίωνα, ποὺ σώθηκε στὴ θάλασσα τῶν Κυθήρων στὸ Ταίναρο. Γιατὶ σκεπάζει στοργικὰ τὸν ἀνεπανάληπτο λυράρη, τὸν Ὀρφέα. Ποὺ κι' αὐτὸς πλησίασε στὴ θάλασσα τῶν Κυθήρων. Στὴν Πύλη τοῦ Ἅδη στὸ Ταίναρο. Γιατὶ ἀπὸ ἐκεῖ θ' ἀγναντέψομε γεμᾶτοι νοσταλγία καὶ συγκίνηση τὴ χαμένη γῆ τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Μικρασίας. Ποὺ δεκάδες χιλιάδες Κυθήριοι προγονοί μας ἔζησαν ἑκατοντάδες χρόνια πρίν. Καὶ χιλιάδες κατατρεγμένοι στὴ μεγάλη καταστροφὴ τοῦ 1922 βρῆκαν στὸ νησὶ τῆς Λέσβου τὴν πρώτη θαλπωρὴ καὶ φιλοξενία. Τὰ κύματα κι' οἱ ἀκρογιαλιές της μᾶς ἱστοροῦν τὸ πέρασμα καὶ τὴν ἀλλαγὴ τῶν καιρῶν. Μᾶς θυμίζουν τὶς μεγάλες στιγμὲς τῆς Ἱστορίας. Ποὺ ἄνθιζε πραγματικὰ τὸ Κυθηραϊκὸ στοιχεῖο ἀπέναντι στῆς Μικρασίας τὰ μέρη.

Ἀκόμη τὸ νησὶ τῆς Λέσβου μᾶς θυμίζει τὸ μεγαλύτερο ἀνθρωπόμορφο τέρας ὅλων τῶν ἐποχῶν κι' ὁλόκληρου τοῦ κόσμου. Τὸν μοναδικὸ ληστοπειρατὴ τῆς θάλασσας. Τὸν Χαϊρεντὶν Μπαρμπαρόσα. Ποὺ κατάστρεψε, ἐρήμωσε κι' ἐξανδραπόδισε τὸ ἀγαπημένο μας νησὶ τὰ Κύθηρα.

Πιὸ διακριτικὲς ματιὲς ὅμως ἰδιαίτερα στὴν πόλη τῆς Μυτιλήνης μᾶς κάνουν νὰ νοιώθομε μεγάλη πατριωτικὴ χαρὰ κι' ὑπερηφάνεια σὰν Κυθήριοι. Μᾶς θυμίζουν τοὺς προγόνους μας. Ποὺ περαστικοὶ ἀπ' τὴ Μυτιλήνη ταξίδευαν πρὸς τὸ Αἰγαῖο καὶ τὴν Μαύρη Θάλασσα. Πρὸς τὴν Μικρασία καὶ τὴν Ρωσία.

Τὴν μεγάλη παλιὰ ἐκκλησία τῶν Ἁγ. Θεοδώρων, ποὺ κτίστηκε τὸ 1795 στὸ κέντρο τῆς πόλης τῆς Μυτιλήνης. Καὶ ποὺ ὁ κῆπος της καὶ σήμερα εἶναι καταπράσινος ἀπὸ κυπαρίσσια καὶ ροδακινιές. Ἀπὸ μανταρινιὲς καὶ πορτοκαλιές. Ἀπὸ γιασεμιὰ καὶ περικοκλάδες. Αὐτὴ τὴν ὡραία καὶ συμπαθῆ ἐκκλησία μὲ τὸ ξυλόγλυπτο τέμπλο. Καὶ μὲ τὶς δεκάξη κολῶνες, ὁκτὼ δεξιὰ καὶ ὁκτὼ ἀριστερά. Κι' αὐτὸν τὸν εἰδυλλιακὸ τόπο διάλεξαν οἱ πρόγονοί μας γιὰ νὰ τοποθετήσουν στὴν πέμπτη καλώνα ἀριστερὰ τὸν θρόνο καὶ τὴ θεία Εἰκόνα τῆς Προστάτιδός μας Παναγίας Μυρτιδιώτισσας. Στὸν θρόνο ποὺ ἔχει ὕψος μεγαλύτερο ἀπὸ τρία μέτρα εἶναι τοποθετημένη ἡ βυζαντινὴς τεχνοτροπίας εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας εἰς προτομὴν μὲ ὕψος ἕνα μέτρο καὶ πλάτος ἑξῆντα πόντους.

Πάνω ἀριστερὰ φέρει τὴν ἐπιγραφὴ «Ἀντίτυπον τῆς ἐν Τσιρίγῳ Εἰκόνος ὀνομαζομένης Η ΜΕΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ». Πάνω ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ εἶναι ζωγραφισμένοι δύο Ἄγγελοι μὲ μυρτιές. Κάτω δεξιὰ ἀναγράφει: «Χεὶρ Κων)νου Μοσχονησίου». «Εἰς μνημόσυνον τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Γεωργίου Ἰωάννου Παναρέτου. Τῇ 10 Μαρτίου 1861». Ἀριστερὰ κάτω μέσα σὲ κυκλικὰ πλαίσια ἀπὸ κλαδιὰ μυρτιᾶς εἶναι ζωγραφισμένο τὸ πλοῖο ποὺ φέρνει τὸ ἔνδυμα τῆς Παρθένου καὶ δεξιὰ κάτω τὸ θαῦμα «Ἡ ἴασις τοῦ Παραλύτου». Κάθε χρόνο στὶς 24 Σεπτεμβρίου τελεῖται ἡ ἑορτὴ τῆς Παναγίας Μυρτιδιώτισσας.

Ἀπερίγραπτος ὅμως ἐνθουσιασμὸς καὶ ἰδιαίτερη πατριωτικὴ ὑπερηφάνεια μᾶς πλημμυρίζει ὅταν περιδιαβάζοντας τὴν πόλη φτάνομε στὸν πευκῶνα, πάνω ἀπ' τὰ Τσαμάκια. Δίπλα στὸ κάστρο. Στὴν μεγάλη ἀρχοντικὴ συνοικία. Μὲ τὴ μεγάλη πλατεῖα καὶ τὸ Ἡρῶο τῶν Πεσόντων. Ἰδιαίτερη προτίμηση εἶχαν οἱ Τοῦρκοι κατακτητὲς γιὰ τὴν περιοχὴ αὐτή. Ἐδῶ ἦταν τὸ θερινὸ σπίτι τοῦ Βαλῆ, ἀντίκρυ στὴν Ἀνατολή. Τὸ κοσμικὸ κέντρο «Κιόσκι». Τὸ παλιὸ Διοικητήριο, σημερινὸ Ὀρφανοτροφεῖο. Καὶ τὸ Τουρκικὸ Γυμνάσιο, σημερινὰ Δικαστήρια. Ὁ πευκώνας φυτεύτηκε τὸ 1913, τὸν πρῶτο χρόνο τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Μυτιλήνης ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Στὴν ἀρχὴ τοῦ πευκῶνα, χαμηλὰ πρὸς τὸ λιμάνι, τὸ μεγάλο ἄγαλμα τῆς Ἐλευθερίας.

Στὸ ξέφωτο τοῦ πευκῶνα, στὴ μεγάλη πλατεῖα, τὸ Ἡρῶον τῶν Πεσόντων. Στὴν περικαλλῆ κι' ὁλόλευκη μαρμάρινη στήλη γράφει:

«Τὸ Σωματεῖο Ἀλληλοβοηθείας σ' ἐκείνους ποὺ σκοτώθηκαν γιὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσουν, Μυτιλήνη, 8 Μαρτίου 1915».

Καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δέκα ὁκτὼ πεσόντων καὶ ὁ τόπος καταγωγῆς τους στὴ σειρά: «Μανουσάκης Ἰω. — Γύθειον. Κόλιας Βέργος — Πήλιον. Κλαρίας Γ. — Τρίκαλα. Φιλιππίδης Δ. — Ἀγχίαλος. Βάρδης Ἐμμ. — Κρήτη.

Ἔκτος στὴ σειρὰ ἀκολουθεῖ: «ΣΟΦΙΟΣ ΧΑΡ. — Κύθηρα».

Πόσο ἀσύλληπτα μεγάλη πατριωτικὴ χαρά!!! Ἀπέραντος ἐνθουσιασμός!!! Κρατιέται ἡ ἀναπνοή!!! Δάκρυα χαρᾶς τρέχουν ἀπ' τὰ μάτια διαβάζοντας ἀπίστευτα τὸ ὄνομα: Σοφίος Χαρ. — Κύθηρα!! Κι' ὅμως, ἀληθινό! Τὸ γράφει ἡ Ἱστορία τῆς Μυτιλήνης. Εἶναι χαραγμένο στὸ Ἡρῶον της. Τὰ Κύθηρα, τὸ χωριὸ Λογοθετιάνικα γέννησε κι' ἔθρεψε τὸν ἥρωα τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Μυτιλήνης Σοφίον Χαράλαμπο. Χάρη καὶ στὸν Σοφίο Χαράλαμπο τὸ φθινόπωρο τοῦ 1912 ἡ Μυτιλήνη ἔπαψε νὰ βρίσκεται κάτω ἀπ' τὸν τουρκικὸ ζυγό. Κι' ἀπὸ τότε ἀναπνέει τὸν ἀέρα τῆς Λευτεριᾶς.

Νά, γιατὶ ἀξίζει τὸν κόπο γιὰ μιὰ ἔστω καὶ ὁλιγοήμερη ἐπίσκεψη καὶ περιήγηση σ' ὁποιον Κυθήριο μπορεῖ στὴ Λέσβο. Τὸ νησὶ τῆς ἁρμονίας. Τὸ νησὶ τῆς λυρικῆς Σαπφῶς. Τοῦ κιθαρωδοῦ Ἀρίωνα. Τοῦ λυράρη Ὀρφέα. Τοῦ Στρατῆ Μυριβήλη. Μὰ καὶ τοῦ ἀποτρόπαιου Χαϊρεντὶν Μπαρμπαρόσα. Στὸ νησὶ ποὺ ἀσταμάτητα ταξιδεύει στὸ καταγάλανο Αἰγαῖο. Ποὺ προαιώνια ἡ θάλασσα χαϊδεύει τοὺς γιαλούς της. Καὶ ἡ μυστηριακὴ σιωπὴ ἁπλώνεται στοὺς ἀσημένιους ἐλαιῶνες της.

Ἐδῶ στὴ Μυτιλήνη πρόσχαρα καὶ εἰρηνικὰ ἁπλώνονται οἱ καταπράσινοι κάμποι της. Ὅλα ἐδῶ εἶναι χρῶμα καὶ φῶς. Στέκουν δίπλα - δίπλα ἡ ἀπέραντη κι' ἀσύλληπτη ὁμορφιὰ τοῦ πράσινου καὶ τοῦ γαλάζιου. Γεμάτη μ' ἀσύγκριτες φυσικὲς καλλονές. Γεμάτη ἁρμονία καὶ γλυκύτητα ἡ πριγκήπισσα τοῦ Ἀρχιπελάγους. Ζωγραφισμένη ἀπὸ τὸν μεγάλο λαϊκὸ ζωγράφο Θεόφιλο.

Ἐδῶ στὴ Λέσβο ὁλάγυρο εἶναι μιὰ σύνθεση μόνο ἀπὸ χρῶμα κι' ὁμορφιά. Μιὰ ἔκθεση ἀπὸ γαλήνη καὶ ἁρμονία. Ποὺ τὴν καταυγάζει τὸ ἀνέσπερο ἡλιοφῶς τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνα. Μὲ τὴ μεγαλύτερη σ' ὁλόκληρο τὸ μεσογειακὸ χῶρο ἡλιοφάνεια.

Γι' αὐτὸ ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότητα Πειραιῶς — Ἀθηνῶν σὲ συνεργασία μὲ τὸν Κυθηραϊκὸ Σύνδεσμο Ἀθηνῶν, προγραμματίζει τὴν πραγματοποίηση ἐκδρομῆς τὸ ἐρχόμενο φθινόπωρο στὴν Μυτιλήνη. Γιὰ νὰ γνωρίσομε τὸ μεγάλο νησὶ τῆς λυρικῆς Σαπφῶς. Γιὰ νὰ προσκυνήσομε τὴ βυζαντινὴ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας, τοῦ Γεωργίου Ἰωάννου Πανάρετου. Καὶ νὰ καταθέσομε λίγα λουλούδια καὶ δάφνινο στεφάνι καὶ νὰ ψάλομε ἐπιμνημόσυνη δέηση στοὺς πεσόντες στὴν ἀπελευθέρωση τῆς Μυτιλήνης. Καὶ στὸν Κυθήριο ἥρωα Σοφίο Χαράλαμπο.

ΤΑΣΗΣ ΚΟΥΚΟΥΛΗΣ

ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΤΡΑΚΤΕΡ ΕΝΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΧΡΟΝΟ ΠΑΙΔΙ ΣΤΙΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ

**ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ, 10.8.77. Ὁ Φώτης Χαρ. Καλλίγερος, ἕνα παιδὶ μόλις 15 χρόνων, γεμάτο ἀπὸ ζωή, ὑγεία, χαρά, πρόθυμο καὶ ἐργατικό, πῆρε τὸ ἀγροτικὸ τρακτὲρ τοῦ πατέρα του καὶ κατέβηκε στὸ γειτονικὸ χωριὸ ΠΙΤΣΙΝΙΑΝΙΚΑ. Στὴν ἐπιστροφή, σὲ κάποιο σημεῖο ὁμαλοῦ καὶ ἀσφαλτοστρωμένου δρόμου, πεντακόσια μέτρα ἀπὸ τὶς Καλοκαιρινές, τρακτὲρ καὶ Φώτης ἀναποδογύρισαν κι' ἔπεσαν στὸ χωράφι, σὲ βάθος λιγώτερο ἀπὸ ἕνα μέτρο.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΔΝΕΥ

ΣΥΔΝΕΥ 11.9.1977. (Τοῦ ἀνταποκριτῆ μας).— Χθὲς τὸ βράδυ μὲ παρουσία 600 περίπου συμπατριωτῶν, ἔλαβε χώρα στὴν ἀριστοκρατικὴ αἴθουσα «ROUND HOUSE» τοῦ Πανεπιστημίου τῆς N.N.O. ὁ 55ος ἐτήσιος μεγάλος χορὸς τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος.

Τὸ «KYTHERIAN BALL» εἶχε τεθεῖ ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ Ὑπουργοῦ Μεταναστεύσεως Αὐστραλίας, φιλοκυθρίου MICHAEL M'KELLAR.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν πρόεδρο κ. Λευτέρη Φατσέα ὑποδεχτήκανε τοὺς ἐπίσημους, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους ἦταν ὁ κ. καὶ ἡ κ. M. M'KELLER, ὁ βουλευτὴς κ. BURNIE καὶ ἡ κυρία του, ὁ Δήμαρχος τοῦ STRATHFIELD μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Στυλιανός, ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Κωσταντής, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰεζεκιὴλ Πετρίτης, ὁ Ἱερέας Ἰωάννης Βερβερῆς, ὁ μεγάλος Πρόεδρος τῆς A.H.E.P.A. Μανώλης Κομηνὸς μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ προστάτης τῆς Ἀδελφότητας Νικ. Λουράντος (UNCLE NICK) ἡ Πρόεδρος τοῦ Γυναικείου Τμήματος Ρίτα Γερακίτη, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Κ. Φατσέας μετὰ τῆς κυρίας του, ἡ «κυρία τῆς τιμῆς» ANNA ECONOMOS, ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Δημ. Σαμίου, δικηγόρος, ἀντιπρόεδρος Σ.Ε.Δ. καὶ ὁ κ. Παν. Θ. Ἀρώνης μὲ τὴν κόρη του.

Κατὰ τὰ καθιερωμένα περὶ τὴν 9ην μ.μ. 11 ἀσπροντυμένες «DEBUTANTES» (κορίτσια ποὺ κάνουν τὴν πρώτη τους ἐμφάνιση σὲ «BALL») μὲ νεαροὺς καβαλιέρους μαυροκοστουμαρισμένους μὲ τὰ ἄστρα γαντια τους καὶ ἄλλες δεσποινίδες, πέρασαν μπροστὰ ἀπὸ τοὺς ἐπίσημους, ὑποκλιθήκανε τιμητικὰ στὸν κ. M. M'KELLER, ποὺ τοὺς χαιρέτισε θερμά, ὅλους μὲ τὴ σειρά τους. Χορέψανε τὸ καθιερωμένο «Βὰλς τῶν DEBUTANTES» μὲ πολλὰ χειροκροτήματα καὶ ἐντυπωσίασαν ὅλους μὲ ἄλλους ἑλληνικοὺς χορούς.

Λίγο ἀργότερα, τὸ χορευτικὸ συγκρότημα τῆς κυρίας Ἄννας Πρινέα, ἀποτελούμενο ἀπὸ σπαλετοφόρες δεσποινίδες καὶ βρακοφόρους νέους μὰς κατευθυσίασαν, ὄχι μόνον μὲ τὴν λεβεντιά τους, ἀλλὰ ἰδιαίτερα μὲ τὸν ὁμοιόμορφο καὶ πειθαρχημένο χορευτικό τους ρυθμό, στὸν Καλαματιανό, πεντοζάλη καὶ στὸν ΑΓΙΟ ΓΙΩΡΓΗ...

Ὁ χορός, ἡ διασκέδαση καὶ τὸ κέφι κράτησαν ὥς τὶς 2 τὸ πρωί, μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα Κυθηραϊκῆς φιλοξενίας καὶ ζεστασιάς.

Ὅλη ἡ ὀργάνωση τοῦ χοροῦ ἦταν ἄρκετὰ ἐπιτυχημένη ἀπὸ κάθε ἄποψη. Συγχαρητήρια καὶ εὐχαριστίες ἀνήκουν πρὸς τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, πρὸς τὴν SHIRLEY CORONEOS, ποὺ δούλεψε τόσο σκληρὰ καὶ μὲ τόσο ζῆλο, νὰ ὀργανώσει τὸ πρόγραμμα τοῦ χοροῦ καὶ νὰ προετοιμάσει τὶς DEBUTANTES, τὴν κυρία Πρινέα μὲ τὸ χορευτικό της συγκρότημα, τὸν κ. Νικ. Οἰκονόμου, ποὺ στόλισε τόσο ἁρμονικὰ καὶ συμβολικὰ τὴν αἴθουσα, τὰ μέλη τῆς Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ τίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους τὸν χορό μας, τὸν ἀμίμητο τελετάρχη Μιχαὴλ Ζαντιώτη καί, φυσικά, τὸν Πρόεδρο κ. Λευτέρη Φατσέα (ὁ ὁποῖος εἶναι τόσο πολὺ ἀτηγολημένος μὲ ἐργασίες τῆς Ἀδελφότητος, ποὺ δὲν βρίσκει καιρὸ νὰ παντρευτεῖ).

Σ' ὅλους εὐχόμεθα «καὶ τοῦ χρόνου».

Μ. Κ.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΕΛΕΣΑ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ

ΑΓΙΑ ΕΛΕΣΑ 18.8.1977. (Τοῦ ἀνταποκριτῆ μας).— Ἔγινε σήμερα, μὲ πωποτοβουλία τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων κ. ΙΕΡΟΘΕΟΥ ἐδῶ πάνω στὸ γραφικὸ προσκύνημα τῆς ὁσιοπαρθενομάρτυρος Ἐλέσας, ἱερατικὴ συγκέντρωση τῶν ἐφημερίων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τους καὶ τριάντα ἄλλων συμπολιτῶν μας καὶ μίλησαν γιὰ διάφορα θέματα οἱ αἰδεσιμώτατοι κ. Κωστ. Φαφούτης, ἐφημέριος Ἀγίας Τριάδας Πειραιῶς, ὁ ἀρχ. ἐπίτροπος Στ. Χάρος, Ἐπ. Ζερβὸς (Μυλοποτάμου) καὶ ὁ σεβασμιώτατος. Ἀκολούθησε γεῦμα, στὸ ὁποῖο παρακάθησαν 40 ἄτομα.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΣΤΑ ΣΠΗΛΑΙΑ ΔΗΡΟΥ ΣΠΑΡΤΗ ΚΑΙ ΜΥΣΤΡΑ

ΛΙΒΑΔΙ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὡραία ἐκδρομὴ ὀργάνωσε ὁ λεωφορειοῦχος κ. Γεώργιος Ἕλληνας στὸ Δηρό, Σπάρτη καὶ Μυστρᾶ μὲ τὸ ποῦλμαν του. 30 συμπατριῶτες μας πέρασαν μὲ τὸ ὀχηματαγωγὸ «ΚΥΚΛΑΔΕΣ» ἀπὸ τὴν Ἀγία Πελαγία στὸ Γύθειο, στὶς 9π.μ. καὶ ἀπὸ κεῖ ἐπισκεφθήκανε τὶς πρωινὲς ὧρες τὰ θαυμαστὰ Σπήλαια Δηροῦ. Μετὰ τὸ μεσημέρι πῆγαν στὴ Σπάρτη καὶ στὸν ἱστορικὰ Μυστρᾶ καὶ ἀργὰ τὸ βράδυ, μὲ τὸ ἴδιο ὀχηματαγωγὸ γυρίσανε εὐχαριστημένοι στὴν Ἀγία Πελαγία. Τὰ ἔξοδα κάθε ἀτόμου δὲν πέρασαν τὶς 450 δρχ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΜΠΕΝΑΚΗ

Τὸ Μουσεῖο Μπενάκη προσπαθεῖ νὰ συγκεντρώσει τὰ στοιχεῖα τοῦ παραδοσιακοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ θὰ εἶναι ἀπαραίτητα στὸν μελλοντικὸ μελετητὴ γιὰ νὰ ἀνασυνθέσει τὴ φυσιογνωμία τῆς Ἑλληνικῆς Παράδοσης. Ἔτσι ὀργανώνει τὸ Φωτογραφικὸ Ἀρχεῖο ποὺ ἡ σημασία του ἀναγνωρίστηκε πρόσφατα σὲ διεθνὲς ἐπίπεδο, καὶ προχωρεῖ στὴ ριζικὴ ἀναδιοργάνωση τῶν Ἱστορικῶν του Ἀρχείων πάνω σὲ συστήματα πρωτοποριακὰ ὄχι μόνο γιὰ τὰ ἑλληνικά, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ διεθνὴ ἀρχειονομικὰ δεδομένα.

Τὸ τρίτο σκέλος τῆς προσπάθειας ἐντοπίζεται στὴν ἀναδιοργάνωση τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τὴν σαφῆ διαγραφὴ τοῦ μελλοντικοῦ της προσανατολισμοῦ. Ἄξονας τῆς Βιβλιοθήκης εἶναι Ἑλλάδαπὸ τὴ Βυζαντινὴ Ἐποχὴ καὶ μετά, μαζὶ μὲ τὴν περίοδο τῆς τουρκοκρατίας ἕως τὰ χρόνια τοῦ Βενιζέλου. Βιβλία ἱστορικά, λαογραφικά, ταξιδιωτικὰ ἀλλὰ καὶ ἐργασίες σχετικὲς μὲ τὴν κοινωνικὴ ζωή, τὴν οἰκονομία, τὴ θρησκεία, τὴν τέχνη ἔχουν τὴ θέση τους μέσα στὸ πλαίσιο τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Μουσείου Μπενάκη.

Πιστεύοντας στὴν ἀξία ποὺ ἔχει ἡ πληροφορία σὲ ὁποιοδήποτε ἀπὸ τὰ παραπάνω θέματα, καὶ θέλοντας νὰ συγκεντρωθοῦν σιγὰ - σιγὰ καὶ νὰ ταξινομηθοῦν οἱ πληροφορίες ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν περιφέρεια καὶ βρίσκονται διασκορπισμένες σὲ τοπικὰ ἔντυπα ἢ σὲ σειρὲς ἐκδόσεων μορφωτικῶν τοπικῶν Συλλόγων, θὰ σᾶς ἤμουν εὐγνώμων ἂν μπορούσατε νὰ προσφέρετε στὸ Μουσεῖο Μπενάκη τὶς ἐκδόσεις σας. Θὰ ἤθελα νὰ προσθέσω ὅτι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο συμμετέχετε σὲ μιὰ προσπάθεια διασώσεως τῆς πολιτιστικῆς μας παράδοσης ἀλλὰ καὶ στὴν κατοχύρωση τοῦ ἐκδοτικοῦ σας μόχθου ποὺ δὲν καλύπτεται μόνο ἀπὸ τὴν κατάθεσή του στὴν Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη.

Ἐλπίζοντας ὅτι θὰ ἀνταποκριθῆτε στὸ αἴτημα τοῦ Μουσείου Μπενάκη, δεχθῆτε τὶς θερμότερες εὐχαριστίες μου καὶ τὶς εἰλικρινέστερες εὐχές μου γιὰ γόνιμη καὶ ἀποδοτικὴ ἐργασία.

Ὁ Διευθυντὴς
ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΛΗΒΟΡΡΙΑΣ

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΝΣΑΣ ΣΙΤΥ Η.Π.Α.

Μὲ δωρεὲς - προσωπική - ἐργασία - ἱδρῶτα καὶ ἀγάπη κτίζουν ἐκκλησίες-μέγαρα-κολυμβητήρια

ΚΑΝΣΑΣ ΣΙΤΥ Η.Π.Α. 21.8.1977.— Ὁ ἀντατοκριτής μας ἀπὸ τὴν Ἀμερική, γράφει:

Σᾶς γράφω δυὸ λόγια καὶ περιμένω τὸ φύλλο τῆς «Παγκυθηραϊκῆς» τῆς 1 Ὀκτωβρίου, νὰ μάθω πῶς τὰ περάσατε στὸ ἀγαπητό μας Τσιρίγο καὶ ὅλα τὰ νέα τοῦ καλοκαιριοῦ 1977. Ἐμεῖς ἐδῶ ἀρχίσαμε νὰ ἀνοικοδομοῦμε καινούργια Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, βυζαντινοῦ ρυθμοῦ, πολὺ μοντέρνα, ποὺ θὰ μᾶς στοιχίσει 650.000 δολλάρια.

Οἱ ἑλληνικὲς οἰκογένειες τῆς περιοχῆς μας δὲν εἶναι παραπάνω ἀπὸ 250. Γιὰ νὰ ἐξοφλήσουμε τὰ χρέη μας, κάθε χρόνο διοργανώνουμε ἕνα ἑλληνικὸ φεστιβάλ, ποὺ διαρκεῖ 3 ἡμέρες (ἀπὸ Παρασκευὴ μέχρι Κυριακὴ) καὶ ἀπὸ τὸ πανηγύρι μας αὐτὸ καθαρίζουμε ἀρκετά. Ἐφέτος πιάσαμε 32.000 δολλάρια καὶ ἐξεχρεώσαμε τὸ πρῶτο μέρος. Ἀρχίσαμε ὅμως τὸ δεύτερο μέρος τοῦ προγράμματός μας (τῆς ἐκκλησίας) θόλο, εἰκόνες, μωσαϊκά, κλπ. καὶ παράλληλα ἀρχίσαμε τὴν ἰσοπέδωση τοῦ οἰκοπέδου ποὺ κτίσθηκε ἡ ἐκκλησία. Ὕστερα θὰ κτίσουμε νέο κτίριο γιὰ τὸ τμῆμα τῆς Α.Χ.Ε.Π.Α. Ἴσως προχωρήσουμε καὶ στὴν κατασκευὴ μιᾶς κολυμβητικῆς πισίνας.

Γιὰ νὰ πραγματοποιήσουμε τὸ ὄνειρό μας αὐτό, ὅλοι, σὰν μιὰ οἰκογένεια, ἐργαζόμαστε μὲ πίστη καὶ ἀφοσίωση, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά. Εἶναι θαῦμα πῶς τὰ καταφέρουμε. Ἐπὶ 2½ μῆνες, ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάθεση προσωπικὴ ὁ καθένας ἐργασία του, γιὰ ἐξοικονόμηση τῶν ἐξόδων τῆς διαβίωσής μας, ὅλοι ἐργαζόμαστε δωρεάν. Ἑτοιμάζουμε τὰ ἑλληνικὰ φαγητά μας, παστίτσιο, μουσακά, σουβλάκια, καουδόπιττες, ξεροτήγανα, μπακλαβάδες, τὰ ἔχομε στὰ ψυγεῖα καὶ στὶς 3 ἡμέρες τοῦ φεστιβάλ μας γίνονται ἀνάρπαστα. Νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ μάθουν ὅλοι οἱ ἀγαπητοὶ συμπολίτες Κυθήριοι, τὸν τρόπο ποὺ κατορθώνουμε νὰ ἐξοικονομοῦμε τόσο μεγάλα χρηματικὰ ποσά, γιὰ ἔργα κοινωνικά, θρησκευτικά, ἐκπολιτιστικά, μὲ τὴν ὁμόνοια, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν πατριωτικὴ φλόγα τῶν Ἑλλήνων. Αὐτὰ ὅλα κι' ἄλλα πολλά, προξενοῦν μεγάλη ἐντύπωση στοὺς φίλους μας Ἀμερικανοὺς καὶ μᾶς χαρίζουν τὴν ἐκτίμηση καὶ τὴν ἀγάπη τους.

Παρακολουθοῦμε ἀνάλογες δραστηριότητες τῶν Κυθηρίων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ (ὅπως π.χ. τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος τοῦ Σύδνεῦ τῆς Αὐστραλίας, ποὺ ἐπραγματοποίησε μὲ τὴν ὁμόνοια καὶ τὴν συνεργασία, μὲ τὴν ἐργατικότητα καὶ τὶς δωρεὲς ἕνα μεγάλο ἔργο, ἕνα «παληὸ ὄνειρο τῶν Τσιριγωτῶν τοῦ Σύδνεῦ», τὸ ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥΣ, καὶ νοιώθουμε μεγάλη ἱκανοποίηση καὶ χαρά.

Μ. Χ.

ΣΗΜ. Σ.: Ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ συμπολίτες μας φυσικὰ τοῦ Κάνσας Σίτυ, γιὰ τὶς πατριωτικὲς ἐκδηλώσεις τους στὶς φιλόξενες χῶρες, ἰδιαίτερα δὲ χαίρομε γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας τοῦ καλοῦ μας φίλου Μιχαλάκη Χλέντζου, ποὺ πολλὰ θὰ προσφέρει, ὅπως εἴμαστε βέβαιοι, στὴ μεγάλη πατριωτικὴ Ἑλληνοαμερικανικὴ ὀργάνωση ΑΧΕΠΑ, ἀπὸ τὴν τιμητικὴ θέση ποὺ πῆρε.

ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΝΣΑΣ ΣΙΤΥ Η.Π.Α.

ΚΑΝΣΑΣ ΣΙΤΥ Η.Π.Α. 10. 8.1977 (τοῦ ἀνταποκριτῆ μας Μ. Χ.).— Στὴν πόλη TUSSA τῆς Πολιτείας OKLAHOMA ἔγινε στὸ τρίημερο 1—3 Ἰουλίου 1977 Περιφερειακὴ Συνδιάσκεψη τῆς μεγάλης ἑλληνοαμερικανικῆς ὀργάνωσης ΑΧΕΠΑ, στὴν ὁποία πῆραν μέρος πολλοὶ ἀντιπρόσωποι ἀπὸ τὰ τμήματα OKLAHOMA, MISSOURI, KANSAS, NEBRASKA καὶ ὁ ὑποφαινόμενος, σὰν ἀντιπρόσωπος τοῦ τμήματος Κάνσας κι' ἄλλους πέντε συνεργάτες του ἀπὸ τὸ Μισσούρι.

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ἀνάμεσα σ' ἄλλα, ἀποφασίστηκε ἀπὸ τὴν περιφέρειά μας νὰ σταλεῖ χωριστὸ ψήφισμα τῆς Συνδιάσκεψης στὸν Πρόεδρο κ. KARTER γιὰ τὴν κατάσταση τῆς ΚΥΠΡΟΥ καὶ τὴν ἀνάγκη σύντομης, δίκαιης ἐπίλυσης τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος. Μέχρι σήμερα, τὸ δικαίωμα αὐτὸ τὸ εἶχε μόνο τὸ Κεντρικὸ Συμβούλιο τῆς ΑΧΕΠΑ, ποὺ ἔχει τὴν ἕδρα του στὴν Οὐάσιγκτον. Τώρα θὰ μποροῦν καὶ τὰ τμήματά της στὶς διάφορες πολιτεῖες νὰ ἐνεργοῦν μὲ δική τους πρωτοβουλία.

Στὴν ἐπιστροφή μας κάναμε ἕνα σταθμὸ στὴν πόλη COFFENNVILLE — KANSAS, γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴν χήρα κυρία Μαρία Θ. Γαβρίλη, ποὺ κατὰ εὐχάριστη σύμπτωση εἶχε οἰκογενειακὴ συγκέντρωση — συνεστίαση ἀδελφοεξαδέλφων, ἄλλων συγγενῶν καὶ φίλων (περίπου 100) γιὰ νὰ τιμηθεῖ ἡ μνήμη τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της. Πολὺ συγκινήθηκα ἀπὸ τὴ σύμπτωση αὐτή, γιατὶ εἶμαι κι' ἐγὼ στενὸς συγγενής. Συγκεντρώθηκαν ἐδῶ πολλοὶ ἀπόγονοι τῶν ἀειμνήστων Κωστάκη Κουκούλη καὶ τῆς Κυριακούλας Λογοθέτη, ἀπὸ τὸ χωριὸ Λογοθετιάνικα.

Μ. Χ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΔΝΕΥ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΑΝΕΡΓΙΑ - ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΕΞΑΓΩΓΗ ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΑΥΞΗΣΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ - 110.000 ΔΟΛΛ. ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΗ

ΣΥΔΝΕΥ, 29.8.1977.— Ὁ φίλος καὶ συγχωριανὸς Γιάννης Καλλίγερος (Ταμπακᾶς) ἀπὸ τὸ Σύδνεῦ Αὐστραλίας, μᾶς γράφει:

Τὰ νέα τῆς Αὐστραλίας, γενικά, ὅλο πρὸς τὸ χειρότερο πηγαίνουν, ἡ ἀνεργία συνεχῶς αὐξάνει, ὁ κόσμος δυσανασχετεῖ καὶ τὸ χάσμα ἀνάμεσα στὴν Κυβέρνηση καὶ στὰ Συνδικάτα ὅλο καὶ μεγαλώνει. Ἡ ἀντιπολίτευση διαφωνεῖ ριζικὰ μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐπιτρέψει τὴν ἐξαγωγὴ ΟΥΡΑΝΙΟΥ καὶ ἀνακοίνωσε, ὅτι, ὅταν ἔρθει στὴν ἐξουσία «θὰ σταματήσει τὴν ἐξαγωγή». Ἡ Κυβέρνηση ὅμως ἐπιμένει καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι τὰ ὑλικὰ κέρδη ἀπὸ τὴν ἐξαγωγὴ αὐτὴ θὰ εἶναι μεγάλα (γύρω στὰ δύο δισεκατομμύρια δολλάρια τὸ χρόνο καὶ σίγουρη ἀπασχόληση πεντακοσίων χιλιάδων ἐργατῶν).

Γνώμη δική μου, τονίζει ὁ Γιάννης Ταμπακᾶς, εἶναι ὅτι θὰ ὠφεληθοῦν ὑλικὰ οἱ Μαῦροι τῶν περιοχῶν τοῦ οὐρανίου, ποὺ θὰ εἰσπράττουν — σύμφωνα μὲ ὑπολογισμοὺς ἁρμοδίων — 6.000 δολλάρια τὸ χρόνο (κάθε πενταμελὴς οἰκογένεια), γιὰ νὰ πίνουν καὶ νὰ γεννοκοτσιφοῦν περισσότερο, καὶ νὰ συναντοῦν τὸν ἀπόστολο ΠΕΤΡΟ συντομότερα...

Ἐδῶ, ὁ φίλος μας Γ.Κ. μᾶς στέλνει καὶ μιὰ φωτογραφία ἑνὸς σκελετωμένου, ἀξύριστου ἀσχημάνθρωπου «Καινούργιου Σεήχη τοῦ ΟΥΡΑΝΙΟΥ» ποὺ θὰ γίνει ἑκατομμυριοῦχος ἀπὸ τὰ ἄδεια κουτιὰ μπύρας ποὺ ἑτοιμάζει.

Ἀπὸ τὴν 1.11.1977 γίνεται νέα αὔξηση κατὰ 2,20 δολλάρια τὴν ἑβδομάδα στὶς μονὲς συντάξεις μας καὶ στὶς ἄλλες κατὰ 3,70. Ἔτσι, κάθε ἑβδομάδα ἡ ἀτομικὴ σύνταξη θὰ εἶναι 49,30 δολ. καὶ ἡ οἰκογενειακὴ 82,20. Ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ ἔγινε ἔρανος γιὰ τὴν ΑΚΡΟΠΟΛΗ ἀπὸ ξένους καὶ δικούς μας καὶ συγκέντρωσε τὸ Σύδνεῦ 75.000 δολ. καὶ ἡ Μελβούρνη 35.000, ποὺ θὰ σταλοῦν στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση.

Γ.Κ.Κ.

Τὸ ἰδιοκτησιακὸ θέμα τῶν δασικῶν ἐκτάσεων τοῦ νησιοῦ μας. Μιὰ σωστὴ δικαστικὴ ἀπόφαση τοῦ Εἰρηνοδικείου μας

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3)20.6.77 ἀπόφαση τοῦ Εἰρηνοδίκου Κυθήρων Ἀριστείδη Δαγρετζάκη, ποὺ δημοσιεύτηκε στὰ Κύθηρα στὶς 2.8.1977, σὲ ἔκτακτη δημόσια καὶ σὲ ἀκροατήριο συνεδρίαση, τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο «δὲν ἔχει δικαιώματα ἐπὶ τῶν δασῶν τῆς Ἑπτανήσου, ἀφοῦ οὐδὲν ἐκ τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας ἔλαβε μετὰ τὴν ἕνωσιν αὐτῆς, δι' ὃ καὶ δὲν ἐφαρμόζεται ἐν προκειμένῳ τὸ ἀπὸ 16.11.1836 «περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν» Β.Δ. καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν δασῶν τεκμήριον κυριότητος. Συνεπῶς μόνη ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐπίκλησις, προκειμένου περὶ δασῶν κειμένων ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ ἀπόδειξις τῆς δασικῆς ὑφῆς τῆς διεκδικουμένης ἐκτάσεως δὲν ἀρκεῖ πρὸς θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητός του, ἀλλὰ θὰ πρέπει τοῦτο νὰ ἐπικαλῆται καὶ νὰ ἀποδεικνύη ὅτι κατέστη κύριον καθ' οἱονδήποτε τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰονίου Ἀστικοῦ Κώδικος ἢ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἢ εἰδικῶν νόμων, προβλεπομένων τρόπων κτήσεως κυριότητος, ὅπερ ὅμως τὸ Δημόσιον δὲν πράττει ἐν προκειμένῳ. (68/1975 ΝΟΒ. 24, 95)».

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ
(Ὑπογραφὴ – Σφραγίδα)

Σ. Σ.: Σχετικὸ τὸ ἄρθρο μας «Πῶς τὸ Κράτος πῆρε τὰ πατρογονικά μας χωράφια» καὶ ἡ ἐξονυχιστικὴ νομικὴ ἱστορία τοῦ θέματος τοῦ διαπρεποῦς νομικοῦ καὶ φίλου Γρηγ. Λ. Κασιμάτη, ποὺ δημοσιεύεται σὲ ἄλλη στήλη τοῦ σημερινοῦ φύλλου μας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΟ ΛΙΒΑΔΙ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τῆς Θεοτόκου Κοντελετοῦς ἐν Λειβαδίῳ Κυθήρων, παρακαλεῖ ὅπως δημοσιεύσετε εἰς τὴν ἐφημερίδα «Παγκυθηραϊκή» ὅτι τὴν 31ην Ἰουλίου 1977 ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν Ἐμμανουὴλ καὶ Μαρίας Μεγαλοκονόμου γονέων τοῦ δωρητοῦ Κοσμᾶ Μεγαλοκονόμου.

Τὸ μνημόσυνον ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου αἰδεσιμωτάτου Θεοδώρου Γρύλλη ὅστις ὡμίλησε σχετικῶς. Ἐπίσης ὡμίλησεν ὁ ταμίας τοῦ Ναοῦ Ἐμμανουὴλ Λεωνίδου Λευθέρης. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸν Κοσμᾶν Ἐμμ. Μεγαλοκονόμον διὰ τὰς μεγάλας δωρεὰς ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ.

Ὁ ἐφημέριος Θεόδωρος Γρύλλης ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ἀπὸ τῆς 10ης Μαΐου 1977, ἐκτοτε μεριμνᾶ διὰ πάσαν ὑποθεσιν ἐνορίας τῆς Κοντελετοῦς μετὰ μεγάλου ζήλου κα ἐνδιαφέροντος.

Μετὰ τιμῆς
Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον

ΔΩΡΕΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΕΛΕΝΗΣ Ν. ΚΑΣΙΜΑΤΗ ΚΑΙ ΑΝΕΖΙΝΑΣ Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Ἡ ἀγαπητή μας Ἀννούλα Μιχ. Λάμπρου, ἀπὸ τὸ Σύδνευ, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπισκέψεώς της στὸ νησί μας γιὰ λίγες ἡμέρες μὲ τὸν σύζυγό της καὶ τὸ δεύτερο ἀγόρι της τὸν Θοδωράκη, πρόσφερε χίλιες δρχ. (1.000) στὸ Κασιμάτειο Γηροκομεῖο, στὴ μνήμη τῆς γιαγιᾶς της Ἑλένης καὶ τῆς ἄλλης γιαγιᾶς της Ἀνεζίνας.

Πανς

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΕΡΓΩΝ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ (ΚΥΘΗΡΩΝ)

Ἀθῆναι, 12.9.1977
ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Ἐξετελέσθησαν κατὰ τὸ τρίτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τρέχ. ἔτους τὰ ἀκόλουθα κοινωφελῆ ἔργα εἰς τὸν συνοικισμὸν «ΠΙΣΩ – ΠΗΓΑΔΙ» τῆς Κοινότητος Μυλοποτάμου Κυθήρων.

1) Κατεσκευάσθη δρομίσκος ἀπὸ τὰ βόλτα, παρὰ τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος μέχρι τοῦ ἐκεῖσε νεκροταφείου, ὡς ἐπίσης ἐγένετο βελτίωσις τοῦ ὑπάρχοντος δρομίσκου, ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ, μέχρι τοῦ ρηθέντος νεκροταφείου.

2) Ἐσχηματίσθη νέα πλατεῖα εἰς θέσιν «Λουράκια», πρὸ τῆς οἰκίας Γεωργίου Νικολάου Στρατηγοῦ, κατόπιν γενομένης πρὸς τοῦτο δωρεᾶς πέντε ἀγροτεμαχίων ἐκ μέρους τῶν ἰδιοκτητῶν των.

Ἡ δαπάνη τῶν ἀνωτέρω ἔργων ἐκαλύφθη ἀπὸ τὰς ἀκολούθους δωρεάς:

— Ἀπὸ χρηματικὸν κονδύλιον τῆς Κοινότητος Μυλοποτάμου Κυθήρων δρχ. 10.000.

— Ἀπὸ δωρεὰς εἰς Σύλλογον Κοινωφελῶν Ἔργων εἰς μνήμην Εὐφροσύνης Δημητρίου Ι. Στρατηγοῦ δρχ. 20.000.

— Ἀπὸ Παύλον Βασ. Στρατηγὸν δωρεὰ δρχ. 2.000.

— Ἀπὸ δωρεὰν Θεοδ. Ν. Στρατηγοῦ δρχ. 2.000.

— Ἀπὸ δωρεὰν πέντε προσώπων ὑπὲρ ἐκτελέσεως τῶν παρὰ τὸν Ναὸν ἔργων δρχ. 5.000.

— Ἀπὸ δωρεὰν Ἰωάννου Δημ. Στρατηγοῦ δρχ. 1.000.

— Ἀπὸ δωρεὰν Νικολάου Γ. Στρατηγοῦ (Σορίζου) δρ. 1000.

— Ἀπὸ δωρεὰν Παθετῆς Κασιμάτη (Συκοφάου) δρ. 500.

— Ἀπὸ δωρεὰν Νικολάου Κασιμάτη (Λίγκου) δρ. 500.

Σύνολον .... δρχ. 42.000.

ΣΗΜ.: Τ' ἀνωτέρω ἔργα χρήζουν συμπληρωματικῶν ἐργασιῶν, διὰ νὰ ἀχθῶσιν εἰς τὸ σημεῖον τῆς τελειοποιήσεώς των.

(Ἐκ τοῦ Συλλόγου Κοινωφελῶν Ἔργων Μυλοποτάμου Κυθήρων).

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΟΥΕΛΛΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ὁδὸς Κολοκοτρώνη 70
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Τηλέφωνον 4170.776

Καὶ χωρὶς ἠλεκτρικὸ φῶς ὁ Αὐλαίμονας συγκέντρωσε πολλοὺς ξένους τουρίστες

ΑΥΛΑΙΜΟΝΑΣ, 4.9.1977. (Τοῦ φίλου μας Ν.Κ.).— Μιὰ ζωὴ πενῆντα χρόνων πέρασα ἐδῶ κάτω στὰ ἔρημα φλογισμένα βράχια, μὰ καὶ στὴν ὁμορφότερη καὶ μεγαλύτερη ἀμμουδιὰ τοῦ νησιοῦ μας, στὸν Αὐλαίμονα.

Γιὰ πρώτη φορὰ ἐφέτος εἴχαμε τόσο πολὺ κόσμο, τόσα αὐτοκίνητα, 20 τροχόσπιτα... Καὶ τὸ σπουδαιότερο, τουρίστες ὑψηλῆς πνευματικῆς στάθμης καὶ ἀνάλογης οἰκονομικῆς. Ὀλλανδοί, καθηγητὲς Πανεπιστημίων, γιατροί, δικηγόροι, ξένοι καὶ δικοί μας (σὰν τὸν Χανιώτη καὶ τὸν Χαλκιά). Ὅλοι μιλοῦσαν μὲ ἱκανοποίηση τόσο γιὰ τὴν ἡσυχία καὶ γιὰ τὴ μοναξιὰ τῆς περιοχῆς, ὅσο καὶ γιὰ τὴ χαρὰ τῆς φυσικῆς ζωῆς ποὺ πέρασαν, μακρυὰ ἀπὸ τὸν θόρυβο τῶν μεγάλων πολιτειῶν, ἀπὸ ἐκμηχανισμένο ἄγχος κα